UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

10 СЕРПНЯ
Число No 32
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
AUGUST 10, 1972

САДАТ ПРОТИ БЕЗПОСЕРЕДНІХ РОЗМОВ

Після виїзду частини со-єтських вояків з Єгипту, рем'єр Ізраїля Г. Маїр за-ропонувала єгипетському рем'єрові А. Садатові від-ути безпосередні розмови в праві мирного поладнання зраїльсько - єгипетського пору. Садат відмовився ід розмови, кажучи, що Єгипет не піддасться й не огодиться з теперішним таном", тобто окупацією еяких єгипетських терито-ій Ізраїлем.

Як виходить із найнові-ших пресових повідомлень, СССР забирає з Єгипту да-еко більше вояків, як зда-алося зразу, після промо-и президента А. Садата. Цехто говорить, що СССР абере навіть 90% своїх ояків із Єгипту. Враз із ояками СССР забирає теж вої найновіші реактивні ойові літаки МІГ-23 та Су-ой-11, як також наймо-ерніші ракети СА-4 і СА-6. Єгиптові залишає СССР 6 ійськових баз, якими ко-истувалися совєтські воя-ки та 140 уряджень для ви-трілу ракет.

Після виїзду совєтських ояків, Єгипет залишається із 325,000 вояками, 523 бойовими літаками,1,600 танками, 85 воєнними суднами, розмірно малими, та 12 підводними суднами.

Ізраїль має також 325,000 вояків, але лиш 400 бойових літаків, 1,100 танків, 40 воєнних суден (теж розмірно невеликих) та 3 підводні судна.

Минулого тижня появилися в пресі вістки, що СССР звернувся до Єгипту, щоб відбути переговори й устійнити дальші совєтсько-єгипетські відносини, але Садат, покищо, відмовився від розмов, згл. зажадав часу до роздуми.

Канада будує воєнні судна

В Квебеку спущено на воду нове канадське воєнне судно ДДГ-281, поємности 4,600 тонн, яке буде одночасно винищувачем та літаконосцем для гелікоптерів. Судно побудовано для служби в морській флоті европейського оборонного союзу держав НАТО. Залога корабля складається з 280 старшин та моряків, які мають вигідні приміщення та автоматичні пральні машини й сушарки.

Судно буде порушуване газовними турбінами, що вможливить йому протягом пів години бути готовим до плавби. Для урухомлення судна з паровими моторами потрібно для урухомлення бодай пів дня.

Судно є першим з чотирьох, що мають бути збудовані протягом цього та 1973 р. коштом 252 мільйони долярів. Кораблі будуть стояти постійно, якщо не будуть в службі, в порті Галіфакс.

Китай купує літаки в Европі

Комуністичний Китай закупив у Англії шість літаків „Трайдент" за ціну 60 мільйонів долярів.

Недавно Китай замовив у Франції два найновіші пасажирські реактивні літаки з надзвуковою скорістю „Конкорд".

Минулого року Китай купив у Англії шість літаків „Трайдент" за ціну 52 мільйони долярів.

Окрім тих закупів, Китай купує деякі пасажирські літаки теж у ЗДА.

Знову захопили літак

Група повітряних піратів, складена з двох чоловіків, трьох жінок та двоє дітей, примусила американську летунську компанію „Делта ерлайнс" заплатити один мільйон долярів окупу й завезти цілу групу до Альжиру. В Альжирі уряд відібрав від повітряних піратів гроші й, досі, їх ім не повернув. Пірати-американські мурини, домагаються звороту грошей і заповідають, що вони переїдуть до іншої країни, якщо Альжирія не хоче їм дозволити на побут там.

СССР випустив дальших сателітів

20 липня СССР випустив з одної ракети вісім штучних сателітів „Космос-504", 505, 506 ,507, 508, 509, 510 та 511, які кружляють кругом Землі у віддалі 800-900 миль та збирають, за допомогою апаратів, різні дані, які передають на Землю. СССР випускає штучних сателітів дуже часто, досі випустив уже, як виходить з чисел теперішних сателітів, аж 511.

Знову суд за давні провини

У місті Сімферополі на Криму відбувся військовий суд над кол. вояками німецької військової частини 152-го добровольчого батальйону СД. Суджено чотирьох кримських татар та двох українців. Їх обвинувачувано „в масових звірствах" і розстрілах радянських людей у роки війни

(закінчення на 8 стор.)

Совєтський сателіт осів на Венері

Совєтський сателіт „Венера-8", після 117 денного польоту міжплянтними просторами, осів минулої неділі на плянеті Венері й через 50 хвилин пересилав при помочі радія різні дані на Землю. З пересланих даних совєтські науковці проголосили, що на Венері панує горяч 887 ступнів Фаренгайта, а тиснення температури 90 разів сильніше, як на Землі.

СССР вислав був на Венеру сателіта „Венеру-7" в 1970 р., який пересилав дані на Землю протягом 23-ох хвилин, а відтак перестав. Припускають, що сателіт загруз у пилі Венери й його апарати перестали діяти.

ЗДА вислали сателітів в напрямі плянети Венери, які пересилали дані, що їх записували наукові апарати з віддалі кількасот миль. Досі ніодин американський сателіт не осів на плянеті Венері. Американці щойно підготовляють висилку чергового сателіта, який зможе осісти на плянеті й пересилати дані на Землю.

Кінчать будову греблі в Алберті

Коштом 43-ох мільйонів долярів будує електрична компанія „Калґари Павер" та уряд Алберти велику греблю Біггорн, яка допоможе створити велике штучне озеро, що буде використане для витворювання електичної енергії. Озеро буде називатися „Абрагам лейк", від імені шефа індіянського племені Стоней, який був індіянським шефом у тій околиці.

Гребля буде висока на 290 стіп, а на її висипання зужито 5.6 мільйонів кубічних ярдів землі.

Нове озеро буде забирати частинно воду з ледняків Колюмбії, а кромі того із ріки Норт Саскачеван. В листопаді, коли будова греблі буде закінчена й в озеро зачнуть напускати воду, рівень води в ріці Норт Саскачеван обнижиться на три до чотири стопи на протяг 80 днів. Після того часу, озеро буде заповнене водою й ріка піднесеться до свого давного рівня. На новій греблі будуть уставлені два електричні ґенератори потужністю 54,000 кіловатів, що будуть продукувати річно 400 мільйонів кіловатів-годин.

Компанія „Калґари Павер" заплатила за будову греблі 37.5 мільйонів долярів, а уряд провінції Алберти 5.75 мільйонів долярів. Кромі того уряд заплатив 1.75 мільйонів долярів на очищення тої околиці з лісу, а один мільйон дол. на побудову частини нової дороги в тому місці, де стару дорогу залиє нове штучне озеро.

Будова греблі Біггорн розпочалася в серпні 1969 р. й буде закінчена в листопаді ц.р. На будові працювало пересічно 400 робітників, тепер, під кінець будови, працює 300 робітників.

НАЙБІЛЬШЕ ІМІҐРАНТІВ ІЗ ЗДА

В 1971 р. прибуло до Канади 121,900 іміґрантів. З того 20%, або 24,366 іміґрантів прибуло із ЗДА. З Англії прибуло 15,451, з Португалії 9,157, з Італії 5,700 та 5,131 іміґрантів з Індії.

34,853 особи, що прибули до Канади на відвідини, дістали відтак дозвіл залишитися в Канаді як іміґранти.

Арешти й суди в Україні

ДАЛЬШІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ІНТЕЛЕКТУАЛІСТІВ У УРСР

Українська Інформаційна Служба „Смолоскип" повідомляє про свіжі арешти та засуди в Україні. Свої інформації „Смолоскип" має з шостого числа підпільного видання „Український Вісник". Досі вийшло вже шість чисел цього підпільного журналу. Замітне, що найновіше число „Українського Вісника" появилося в тому часі коли ті українські діячі, що їм КҐБ закидав видавання підпільного журналу, перебували в тюрмі.

Ціле число найновішого „Українського Вісника" присвячене недавним арештам, репресіям ,судам та оборонній акції заарештованих українських діячів.

В липні ц.р. відбувалися в Україні суди над арештованими в січні українськими патріотами.

Ми вже подавали вістку про засуд Д. Шумка на 10 років ув'язнення та 5 років заслання, О. Сергієнка на 7 років ув'язнення та 3 роки заслання та В. Рокицького на 5 років ув'язнення.

В Києві усунено з праці проф. Пронюка, що був науковим співробітником Інституту філософії Академії Наук УРСР.

У Львові засуджено килимарку Стефанію Шабатуру на п'ять років тюрми. В липні був теж суд над поеткою Іриною Стасів-Калинець. Присуд ще невідомий. В Івано-Франківську (кол. Станіслав) засуджено молодого поета Т. Мельничука на 3 роки тюрми, а священика о. Василя Романюка на 7 років ув'язнення та три роки заслання.

В Києві, Львові та Івано-Франківську відбуваються дальші суди над іншими українськими діячами, які відмовилися скласти самообвинувачуючі та покаянні заяви. Одночасно КҐБ переводить дальші обшуки, допити та арешти серед українських письменників, студентів та професіоналістів.

Щойно тепер прийшла зі Львова вістка, що ще в квітні у Львові засуджено молодого інженера й поета Володимира Дяка на сім років тюрми за „писання" й розповсюджування протисовєтської й націоналістичної літератури". На суді Дякова обвинувачували, що він мав у Львові „секретну кватиру з законспірованим підвалом", в якому друкував летючки брошури, які підписував псевдонімом „Хорват". Поліційні свідки доказували на суді, що Дяків їздив до Києва й звідти висилав летючки, заклики й брошури до високих шкіл в Україні. Кромі того Дяковому закидали, що він написав дві або три націоналістичні брошури.

Суд над Дяковом відбувся при зачинених дверях і тривав три дні. Йому закидали теж переховування зброї та більшої кількости грошей, які він мав збирати на підпільну діяльність, чого одначе на суді йому не могли доказати.

Деякі свідки складали прихильні для Дякова зізнання, хвалили його працьовитість, обов'язковість та зразкове провадження підприємства.

Поліція намагалася зв'язати Дякова з арештованими в січні українськими діячами, що їх арештовано одночасно з українським студентом з Бельгії Я. Добошом, одначе того Дяковому не могли доказати.

Хоч багато обвинувачень Дяковому не доказано, суд засудив його на сім років тюрми.

Будують нову греблю в СССР

Колись Озівське море було дуже багате в різного роду риби. Протягом минулих десятиріч кількість води в Озівському морю зменшилася, бо воду із рік що вливаються до Озівського моря використовувано для промислу. До того до Озівського моря вливалася солона вода з Чорного моря. У висліді змаліло число риб. Тепер уряд СССР вирішив побудувати велику греблю вздовж проливу Керч. Ця гребля відділить води Озівського моря від Чорного й збільшить рівень води в Озівському морю. Сподіваються, що тоді збільшиться там і кількість риб.

Спека в Британській Колюмбії

Цього тижня Британська Колюмбія переживала дуже гарячі дні спізненого літа. Температура в місцевості Літтон дійшла до 103 ступнів. У Кемлупс було 100 ступнів горячі, в Порт Алберні та Нанаїмо на Ванкуверському острові 98 ступнів, а в Ванкувері 80 ступнів.

Збільшилося число комуністів у світі

Від 1970 р. в цілому світі зросло число членів комуністичних партій на 1.1%, або на пів мільйона. В цілому світі нараховують тепер понад 47 мільйонів комуністів. З того 44.4 мільйони, або 94.1% належать до комуністичних партій в 14 комуністичних країнах світу, головно в СССР та комуністичному Китаю. В не-комуністичних країнах є всього 2.8% членів.

Короткі вістки

◈ **Албертська лікарська** асоціяція заповіла, що ціни за лікарські послуги зростуть в 1973 р. на 7-9%.

◈ **У зв'язку зі страйком** працівників деревного промислу в Британській Колюмбії торгівці будівельними матеріялами заповідають звишку цін дерева. Наслідком звишки кошт будови хати буде на 500 дол. вищий.

◈ **Федеральний уряд** в Оттаві призначив понад мільярд долярів на наукові досліди в Канаді. З того призначено 240 мільйонів на дослідження затрусення та 96 мільйонів на досліди з ділянки національної оборони.

◈ **Протягом господарського** 1971-72 року залізнича лінія Сі-Пі-Ар перевезла 247,203 ваґони збіжжя на експорт та для домашнього вжитку. То є найбільша кількість за всі часи.

◈ **16 членів канадської** фармерської юнії поїхали 2 серпня на тритижневу поїздку до комуністичного Китаю. Фармерську делеґацію запросив у відвідини китайський уряд у зв'язку з відкриттям канадської промислової вистави в Пекіні.

◈ **12 канадських фірм** виставлять свої вироби, головно господарські машини на совєтській сільсько-господарській виставці в Москві 6-20 вересня ц.р.

◈ **В часі від 31 березня 1971** до 31 березня 1972 р. канадці випили понад 394 ґальонів алькогольних напитків на загальну суму один мільярд 860 мільйонів долярів, тобто на кожного канадця, без різниці віку, припадає річно 93.00 доляри на алькогольні напитки.

◈ **В жовтні ц.р. відбудуться** в німецькому місті Франкфурті світові змагання кухарів за те, хто краще варить страви. В змаганнях беруть участь кухарі з 21 держави. З Канади їдуть на змагання 16 кухарів, з того 3 з Едмонтону.

◈ **Грецький військовий** прем'єр Ю. Пападопоульос реорганізував свій уряд, приймаючи до уряду двох членів кол. парляменту, що не є військовими й є приклонниками правої демократичної партії.

◈ **21-річного А. Бремера,** який важко поранив ґубернатора стейту Алабама Дж. Валлеса, ЗДА, що кандидував на становище президента ЗДА, засудив суд на 63 роки тюрми.

◈ **В СССР вийшла заборона** продавати горілку в суботи та неділі, поблизу шкіл, шпиталів, фабрик та заїзничих станцій, як теж поміщувати алькогольні оголошення.

◈ **В совєтській** казахстанській республіці недалеко міста Алма Ата плянують завести фарму верблюдів, щоб з верблюжого молока виготовляти давній напиток кочівничих кіргізьких племен „шубат".

◈ **На філіпінських островах,** де недавно згинуло від повені 400 осіб, кинулася епідемія холери. На холеру захворіло понад 1700 осіб. 33 особи померло.

◈ **Совєтські ґеологи** переводять пробні верчення на узбережжі далеко-східних морів й заповідають, що там незабаром будуть відкриті великі зложжя нафтової ропи та земного газу.

◈ **В італійському місті** Трієсті хтось підклав бомбу під 50,000-тонове судно для перевозу нафтової ропи. Бомба розірвала судно, яке, враз із нафтовою ропою, згоріло.

◈ **П'ятьох із вісьмох греків,** які хотіли захопити в Греції сина вбитого американського президента Дж. Кеннеді, суд засудив на кару від одного року тюрми, із завішенням виконання кари, до трьох років з тюрми. Трьох змовників звільнено.

◈ **В Швайцарії сепаратисти-**франкомовні мешканці Швайцарії висадили в воздух військовий арсенал із зброєю та амуніцією. Сепаратисти називають себе „Визвольний фронт Юра".

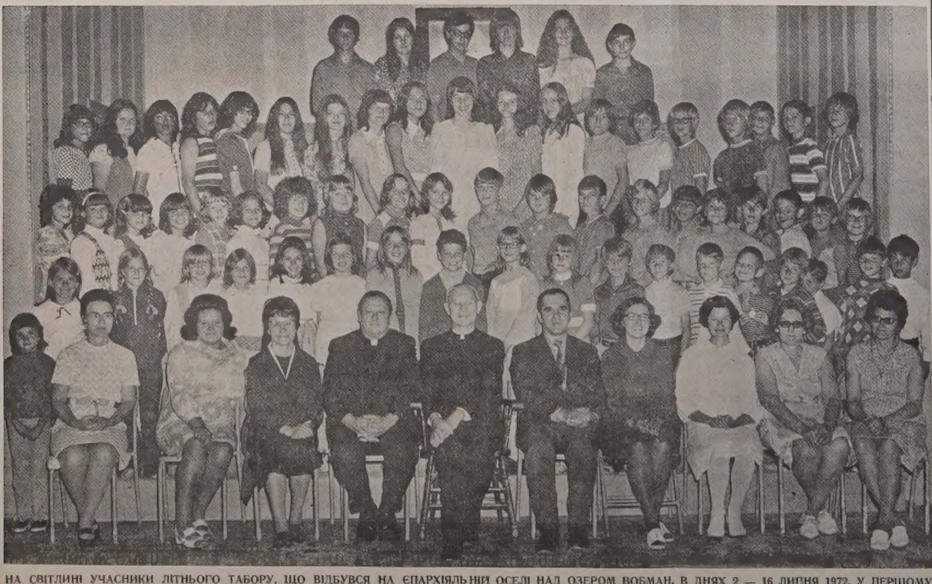

НА СВІТЛИНІ УЧАСНИКИ ЛІТНЬОГО ТАБОРУ, ЩО ВІДБУВСЯ НА ЕПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ НАД ОЗЕРОМ ВОБМАН, В ДНЯХ 2 — 16 ЛИПНЯ 1972. У ПЕРШОМУ ряді Преосв. Владика Кир Ніл. По лівій стороні голова оселі п. І. Саварин, Сестра Орися, Сестра Аполінарія, п. Зіннер, п-і Рискі. Праворуч від Владики о. Б. Снігуровнч, директор табору, сестра Анна Марія, п-і В. Снігурович та п-а Оверко. Допис про табор на 6-ій стороні.
фото: „Академія"

12 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

20 серпня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 158

Брати, пригадую вам Євангелію, котру я вам голосив, котру ви й прийняли, у котрій і стоїте, через котру і спасетеся, коли так її держитесь, як я вам голосив. Інакше ви надармо увірували.

Бо я вам найперш передав, що й приняв, що Христос умер за наші гріхи за Писанням і що був похоронений, і що воскрес третього дня за Писанням, і що явився Кифі, а потім дванадцятьом, потім явився більш як п'ятьомстам братам разом, з котрих багато живуть досі, інші уснули. Потім явився Якову, потім усім апостолам.

Накінець же всіх, наче недородкові, явився і мені. Бо я найменший з апостолів, що недостойний зватись апостолом, бо я переслідував церкву Божу.

Ласкою ж Божою я є тим, ким є, і ласка його не була в мені марна, а більш, ніж вони всі, я працював, та не я, а ласка Божа зі мною. Бо чи я, чи вони, так проповідуємо, і так ви увірували.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 79

У той час приступив до Ісуса один юнак і сказав йому: учителю, що маю доброго робити, щоб мати життя вічне?

А він сказав йому: Чого питаєш мене про те, що добре? Один є добрий. А коли хочеш увійти в життя, сповняй заповіді.

Каже йому: котрі?

А Ісус сказав: Не убивай, не чини перелюбу, не кради, не свідчи фальшиво. Шануй батька й матір і люби ближного твого, як самого себе.

Каже йому юнак: Усе те сповняв я; чого ще мені недостає?

Сказав йому Ісус: коли хочеш бути досконалий, іди, продай, що маєш, і дай убогим, а матимеш скарб на небі, і прийди та йди за мною.

Коли ж почув юнак слово, відійшов сумний, бо мав велике майно.

А Ісус сказав своїм учням: істинно кажу вам, що трудно багатому увійти в царство небесне.

І ще кажу вам: легше верблюдові крізь вушко голки перейти, як багатому в царство Боже ввійти.

Почувши ж це, учні дивувалися дуже, кажучи: Хто, отже, може бути спасенний?

А Ісус поглянув і сказав їм: у людей це неможливе, та в Бога все можливе.

НОВИЙ ТОМ „БЛАГОВІСНИКА ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

УПБ) — У зв'язку з технічним затягненням продукції ілюстративної частини шостого річника „Благовісника Верховного Архиєпископа" за 1970 р., він появився з друку щойно тепер. Незалежно від цього, його документальне значення виняткове. Є це велика книга з 87 стор. тексту та 424 стор. знимок на крейдяному папері. В цілому, альбомна частина вміщує понад дві тисячі знимок, частина яких кольорові, із візитацій Їх Блаженства по країнах трьох континентів в 1968-70 рр.

На зміст цього тому „Благовісника" складаються, як звичайно, послання і проповіді Верховного Архиєпископа, а також офіційні документи Верховної Архиєпископії. Проповіді і слова Глави нашої Церкви відбивають його богословську мисль, наставлення відродити глибокі вартості релігійного життя і східнього християнства в нашому народі, а також його постійну турботу за дальший розвиток і майбутнє Помісної Української Католицької Церкви в Україні та в поселеннях. В більшості своїх послань звертається Блаженніший Кир Йосиф до вірних різних країн після своїх візитацій, подаючи їм вказівки до розбудови церковного й народнього життя. Особливо цінним є послання Верховного Архиєпископа до української молоді з 14 жовтня 1970 р., в якому він наставляє нашу молодь, у цих складних і важких часах духового життя, на правильні шляхи.

Поміщено також офіційні документи українською й латинською мовами про створення української католицької парафії свв. Сергія і Вакха в Римі та про заснування релігійного товариства „Свята Софія" в Римі, як морально-правної особи (Ente morale), яке є визнане цивільними й церковними владами Риму та управнене заступати осередок і діяльність установ Верховної Архиєпископії в Римі.

На 30-ох сторінках цього тому „Благовісника" поміщено український і латинський тексти уставу і правил Громади Святого Духа, монашого об'єднання, що мало б стати виховно-науковим чином і перенятн провід наукових установ.

І, врешті, кілька слів про ілюстративний матеріял з відвідин Блаж. Верховного Архиєпископа в різних країнах в 1968-70 рр. Ілюстрації цих історичних відвідин відносяться по черзі наступних країн Північної і Південної Амарики та Західньої Европи: Канада, ЗДА, Колюмбія, Венецуеля, Бразілія, Аргентина, Німеччина, Еспанія, Португалія, Англія, Шкотія, Франція і Австрія.

Ілюстративний матеріял то історія у світлинах наших поселень, особливо їх найсвітліших сторінок, коли вони удостоїлися чергових відвідин, в деяких випадках після 60-50-ти років. Голови нашої Помісної Церкви Києво-Галицького Митрополита, а подекуди вперше. Майбутній історик буде вдячний за зібрання цих ілюстрацій, бо це доповнить багато розкинених по сторінках преси репортажів та фотознимок. Фактично, можна говорити про своєрідний альбом візитацій Блаженнішого Кир Йосифа, який би повинен знайтися в кожній українській бібліотеці, парафії та у всіх збирачів матеріялів до історії нашої Церкви і народу. Є це також чудовий ілюстративний матеріял, що його можна продемонструвати і перед чужинцями з гордістю про живучість Української Католицької Церкви.

Ціна цього тому — 20 дол. Проситься замовляти в канцелярії Блаженнішого Верховного Архиєпископа:

Dr. Johannes Choma
Palazzina dell'Arciprete
00120 — Citta del Vaticano

Не все в Церкві можна зміняти

„Зміни в світі, які безупинно міняються, можуть бути доброю річчю. Але є в Церкві деякі речі, як устрій Церкви й Божі правди, які ніколи не можуть бути змінені".

Таке сказав папа Павло VI тисячам туристів на загальній авдієнції. „Є речі, які можуть чи властиво навіть повинні бути змінені (в Церкві), але ми всі знаємо, що є ще інші речі, які є такі важні . . . і такі суттєві, як ось: Божі правди і устрій Церкви законно й авторитативно основані, що їх ніхто не має права змінити.

Навпаки, настоював Папа, ті важні й суттєві якості церкви, мусимо боронити, заховати, скріпити й відновити, як зовнішно так і внутрішно".

В своїй промові Папа хвалив намагання суспільства по ліпшити долю людства й додав, що він вірить, що те бажання всіх людей зміни в світі є завжди згідне з Божою волею.

Повинні одягатися в священичу одежу

Таке зарядження видав єпископ Джеймс А. МкНалти з Боффало для своїх священиків: Священики мають носити чорний одяг і священичий ковнірець.

В дієцезальній газеті „Магніфікат" єпископ пише: „Церква не піддержує нахилу деяких священиків до світського одягу для священиків." Єпископ додає, що Папа подає пасторальні причини до того, щоб носити священичий одяг.

„Вживання світського одягу" — каже єпископ МкНалти „дивує і турбує наших людей. Дивує: Чому священик не хоче виглядати, як священик; а турбує: можливо він не хоче жити, як священик."

„В час, коли бунтівливі повені наносять шкоди Церкві" продовжає єпископ „ми священики повинні вжити всіх наших сил, щоб Церква мала причину бути з нас гордою й бути за нас певною".

Стільки американський єпископ. Чи й наші люди деколи не думають про нас, що й ми „не хочемо, щоб знали люди, що ми священики?" А чому дехто не хоче, щоб люди знали, що він священик?

Християни-католики в Ізраїлі

Християнський відділ Ізраїльського міністерства для релігійних справ проголосив, що тепер є в Ізраїлі 24.000 католиків латинського обряду та 28,000 католиків різних східних обрядів — головно мелхітів.

Єрусалимський латинський патріярх Бельтрітті написав у недавно опублікованому пастирському листі, що до його патріярхії належить 50.000 католиків латинського обряду, які мають разом 55 парафій. Ці парафії є в Ізраїлі, Йорданії та на острові Кипрі.

Між будинками Назарету висувається на перше місце величава будівля собору Благовіщення.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

„Назарету любий цвіте!"...

Серед розмов та пояснень дооколичних сіл та містечок ми й не счулися, як наблизилися до Назарету. До того невідомого колись містечка, що з нього вийшла Христова наука, яка запанувала в цілому світі. Це невідоме колись нікому село, яке навіть не тішилося доброю славою серед ізраїльтян, удостоїлося бути на довгі роки пристановищем для Спасителя, який у тиші маленького містечка приготовлявся виповнити своє велике післанництво.

Кругом Назарету простягаються розлогі, врожайні поля, лише тут і там сіріють будинки ізраїльських сільсько-господарських артілей — „кіббуц-ів". Колись в урожайній Галилеї, до якої належить і Назарет, жило багато арабів. Після ізраїльсько-арабської війни в 1948 р. арабів або виселено із урожайних околиць Галилеї, або вони самі вибралися й на їх місце прийшли жидівські поселенці, які завели сільсько-господарські артілі — „Кіббуц-и". Лиш в деяких околицях залишилися невеликі громади арабів, яким зрештою ведеться незле. Вони дістають далеко кращу заплату за свої сільсько-господарські продукти, як в сусідних арабських країнах. До того вони мають власні школи й власну самоуправу, ба навіть представників у ізраїльському парляменті. Деякі з них беруть участь або бодай дають пристановище членам терористичної арабської організації „Фронт для визволення Палестини" й тому минулими роками відносини між ізраїльськими арабами та ізраїльськими властями подекуди загострилися.

Сам Назарет лежить в гірській кітловині, зглибокій прибл. 1.500 стіп. Кітловина підноситься вгору терасами, що на них побудовані житлові хати, церкви, монастирі та інші будинки й виглядає неначе амфітеатер. Поміж білими будинками ростуть буйно пальмові та кипарисові дерева неначе захоронюючи хати від гарячого галилейського сонця. Кругом міста повно виноградників, оливкових та фігових дерев. Багатство виноградників та овочевих дерев, а далі розлогі врожайні поля насувають на думку давню рабинську приповідку, що „В Галлилеї легше вигодувати оливками легіон вояків як у Юдеї одну дитину" Вже мученик Антоній, який відвідував Назарет в 6-ому сторіччі, описує околицю Назарету як справжній рай, де „врожай винограду, оливок, меду, овочів та гречки відсувають у тінь врожаї доброї египетської землі".

Серед тої врожайної околиці лежить живе й рухливе місто Назарет, що має бл. 30,000 мешканців. Вже згори, з якої наш автобус з'їздить поволі вдолину, видно вежі багатьох церков та монастирів, розкинених по цілому місті. Деякі з них збудовані на високому горбі на протилежній стороні міста. Дістатися туди нелегко, навіть автомобілем, бо дорога піднімається стрімко вгору.

Численні церкви й монастирі неначе відбивають обличчя мешканців Назарету, що, за, дуже малими вийнятками, є християнами різних віровизнань. В Назареті живе теж небагато мусулман. Зате в побудованому поруч Новому Назареті живуть самі жиди, головно іміґранти з різних країн.

Як читати описи Назарету з давніших часів, то, здається, що в Назареті майже нічого не змінилося. Може збудовано недавно декілька нових будинків. В Назареті, як в небагатьох містах Святої Землі, зустрічається модерний, сучасний Захід із давнім, мальовничим Сходом. Бачимо це й ми через вікна автобусу, що повільно з'їздить головною вулицею міста в долину. По обох боках вулиці повно високих кипарисових дерев.

Біля мандрівних арабів-бедуїнів, що у своїх мальовничих арабських одягах приїздять до міста на верблюдах, стрічається арабських купців з Назарету, вже в модерному одязі, але часто ще з арабським накриттям голови — кеффіє — своєрідною хусткою, яку придержує плетений із вовни шнурок. Арабські рільники йдуть пішком, або їдуть на своїх осликах, везучи на базар ярину та овочі. Поміж них просуваються з немилосерним гудінням сирен автомобілі, що лише з трудом пробивають собі шлях крізь гущу

(закінчення на стор. 7.)

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

ПОКУСИ ПРОТИ ВІРИ

о. Микола ДЯДЬО

Про авторів книжок, про професорів університет і в люди деколи мають далеко кращу думку, більше їх цінять, як вони цього вартують. Ми маємо нахил надмірно прислухуватися і шанувати їхні думки і заяви. Ось ми читаємо книжку (чи слухаємо викладу чи промови) такого „визначного" мислителя. Він гордовито скаже пр. що ніхто з розумних, інтелігентних, вчених людей не вірить нині „в перестарілі середньовічні догми".

В нашій душі ми почуваємося збентежені і зніяковілі. Нам приходить покуса, що ми, може ще тому віримо, бо бракує нам знання-науки. Ось такий „вчений" вже не вірить, бо має знання, а ми! Може ми живемо з фальшивим поняттям про світ та життя душі.

А ще як почуємо в нинішних часах, що навіть деякі духовники майже те саме говорять, тоді покуса і сумнів дуже великі.

І якщо ми себе добровільно виставляємо на такі „високі" мудрування і „наукові" удари, може прийти такий день, коли вже буде за пізно шукати духового схорониіца . Ми можемо побачити, що наша віра розхитана, розбита і що нам важко поскладати всі частини в одну цілість.

А воно напевно станеться, якщо не будемо шукати за відповідями на наші трудноші. Бо якби ми були хоч троха покірні й запиталися будьякого священика, ми могли б в багатьох випадках позбутися сумнівів.

Одного ми можемо бути певними: ми ніколи не втратимо віри, якщо ми її плекаємо, про неї дбаємо, нею дорожимо. Лиш наше занедбання, наше безпотрібне виставлювання віри на небезпеку, лиш наша власна духова гордість або наше надужиття Божої ласки, може нас позбавити того неоціненого дару, яким є свята віра.

Акт віри

Є різниця між чеснотою віри і актом віри. Чеснота віри то готовість вірити і її дав нам Господь Бог в нашу душу в св. Хрищенні. Більшість з нас дістали ту чесноту, як ми були ще малими дітьми чи таки немовлятками. Але ми не могли вживати тієї чесноти, аж доки не прийшли до вживання розуму. Щойно тоді ми навчилися-довідалися, що Бог існує та що Він нам об'явив деякі правди. Щойно тоді ми можемо прийняти Божі правди й зі зрозумінням, що ми робимо сказати: я вірю.

Потрібна Божа поміч

Ніхто не може зробити того акту віри власними силами чи власною волею. До цього потрібна Божа допомога. Саме тому ми називаємо віру Божим даром. Ми можемо себе приготовити до акту віри в той спосіб, що постараємося навчитися про Бога й пізнати правди віри. Але для самого акту, коли то ми розумом, серцем і душею приймаємо Бога і Його об'явлення, для цього кроку ми мусимо мати Божу поміч. І та поміч то є ЛАСКА віри, цілком щось іншого від чесноти віри.

Коли нас хрестили, як ми були немовлятами, тоді ми дістали чесноту віри, а щойно тоді, коли ми були готові приняти Бога й його обявлення, ми дістали ласку віри. Ті, що приймають хрищення в дорослому віці, дістають вперід ласку віри (бо хочуть прийняти Христа) а щойно в хрищенні дістають чесноту віри.

Віра — то дар

Тому, що віра є Божим даром, про неї треба просити. Людина, що шукає віри, що дійсно щиро просить про дар віри напевно його дістане. На жаль, на світі є мільйони людей, що навіть не знають про те, що їм треба цього дару. І тому ми, що вже маємо дар віри, повинні щоденно молитися „за навернення невіруючих".

Іншим щоденним нашим наміренням повинно бути: за зріст в глубину і силу нашої власної віри. Бо віра або зростає, коли ми її плекаємо, або слабне, якщо ми її занедбуємо, або може й загалом умерти. Зокрема ми повинні молитися тоді, як на нас насідають, як комарі по дощі, покуси проти віри, що таки часто трапляється.

Нам звичайно здається, що покуси проти віри повстають з розумових неясностей як пр.; сповидний брак гармонії між вірою й наукою, чи пр. з трудношів зрозуміти, як то Ісус Христос може бути присутний під видами хліба й вина. Але їх легко перебороти молитвою, а в деяких випадках дослідженнями.

Більше небезпечними є покуси, що приходять до нас на моральному підложжі, а не науковому. Пам'ятаймо, що ніколи не трапляється, щоб мужчина вперід втратив віру, а щойно відтак женився з розведеною. В більшості буває цілком противно. (Жінка вперід вживає протипородові пілюлі, а щойно відтак тратить віру, а не навпаки).

Ми — люди не можемо встоятися через довш и й час внутрішній боротьбі. Як що розум і почування воюють одне з одним, ми стараємося якось завести мир між ними. Коли віруюча людина знайдеться в таких обставинах, що мир тягне в сторону гріха, вона переживає болючу боротьбу: віра тягне в одну, а себелюбство в другу сторону.

Така людина може легко завести мир в душі, якщо зречеться гріха й усего, що веде до гріха, хоч яке воно в тій хвилині було б болюче. Якщо ж він не має охоти зрезигнувати з гріха чи плянів зробити гріх, тоді його віра мусить упасти. Він починає шукати зачіпки, щоб критикувати свою релігію, починає виходити трудноші в вірі та в релігії й бачити противорічності — в науці Церкви. У висліді він знаходить в душі ніби мир, якого шукає: втрату віри, але то є нещасний мир.

Приблизно така є історія більшости відступників від св. Церкви. Ми, правдоподібно, не є в стані тяжкого гріха. Але якщо ми часто маємо тяжкі покуси проти віри, треба нам докладно заглянути в своє нутро. Є можливе, що наше себелюбство є причиною наших покус проти віри.

Буває, що маємо покуси проти віри, коли бачимо недоліки в тих, що повинні бути світильником у світі. Про них Христос Спаситель говорить: „Ви є світлом для світу. Не може укритися місто положене на горі. Ані не засвічують світильника і не ставлять його під посудину, а на свічнику і світить усім, хто в хаті". (Мт. 5:14-15). Коли ж вони замість світити, „Коптять", яка ж тоді велика темлява докруги них! Самі віднадають від Бога і інших у сіти диявола провадять. Щоб заспокоїти свою совість роблять все, що можливе, щоб виправдати себе перед самим собою. Пишуть книжки проти Бога, св. Церкви. Виправдують гріх, щоб в той спосіб і виправдати себе самих перед своєю совістю. Замість молитися і в той спосіб випрошувати собі ласку витривати в вірі, самі падуть в гріх невірства і інших у пропасть провадять.

Чи можемо дивуватися, що багато хто, бачучи таке повне гріху життя, відпадає від віри? Здається немає більшого гріха, як згіршення. Божественний Спаситель перестерігає перед таким гріхом: „Горе світові від соблазней . . . горе тому чоловікові, через кого соблазнь приходить" (Мт. 18:7). На жаль, не всі слухають голосу Божого, а їхнє поступування стає новою причиною сумніву в вірі. Нещасна та людина, що стратила віру і відпала від Бога. Не живе, а животіє на цьому світі, нидіючи в душі, гине в темряві гріха. Щаслива та людина, що зберегла Божий дар віри та інших у ній утверджує.

Молімся за дар св. віри. Дорожім нею, бо вона найбільший наш скарб у цьому житті. Ні здоровля, ні багатство, ні слава, ні ніяке інше з земних дібр не може зрівнятись з нею. Без віри нам неможливо подобатись Богові. Вона робить нас Божими дітьми і наслідниками вічного щастя.

Щоденна картина із Назарету: вулицею мандрують мешканці Назарету за своїми справами.

†

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 1-го серпня 1972 р. відійшла у вічність в м. Перемишлянах в Україні, на 85-ому році життя, наша найдорожча сестра, мама й бабуня

бл. п. Галина з Лопушанських БОЦЮРКОВА

Заупокійні Служби Божі і панахиди відправлено в українських католицьких церквах в Оттаві й Торонті.

Вічна Їй Пам'ять!

Горем прибиті —
Сестра — Зеновія Саламон
Дочка — Маруся Лушпинська з чоловіком
Син — Богдан з дружиною й дітьми

БАГАТОКУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА АЛБЕРТИ

ДРУГА КОНФЕРЕНЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ (ЕТНІЧНИХ) ГРУП АЛБЕРТИ

(мс) Як я вже згадував, едставники української упи в Алберті предклали на угу конференцію багато- ультурности обширний вне- ок, з якого багато пропозицій війшли відтак в кінцеві ре- олюції конференції.

Один із спів-авторів внеску („бріф-") та учасник конференції адв. П. Саварин з'ясував коротко зміст українського внеску („бріф-у") на конференцію багатокультурности в окремій статті, яку тут друкуємо.

КОНКРЕТНІ ПОБАЖАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ ДО УРЯДУ АЛБЕРТИ

(пс) — За минулих 15 ро- ів українська спільнота Ал- ерти випрацювала принай- ні 6 важніших внесків („брі- -ів") у справі збереження країнства в Канаді, а саме: 959 р. в справі навчання ук- аїнської мови в школах Ал- ерти, 1964 р. в справі двомов- ости і двокультурности, 1970 . в справі шкільництва за- ально (комісія д-р Верс в праві освіти), 1971 р. в спра- і збереження українства, то- ож самого 1971 р. в справі ової канадської конституції, вкінці, цього, 1972 р. в спра- і багатокультурности. Деякі них, нпр. перший, із 1959 р., ав конкретні висліди: уряд рем'єра Меннінґа дозволив а навчання української мови ід 10-12 кляси в середніх школах, а ще один, із 1971 р. ричинився до проголошення рядом б. прем'єра Строма ба- атокультурної політики. Ін- і — на перший погляд — ройшли безслідно, але й во- и, здається, дещо причини- ися до зміни курсу урядо- их чинників і їх ставлення до аціональних груп Канади. Все таки, треба сказати, що, е зважаючи на старання уря- ових чинників, як і деяких аціональних груп, справа озвитку національних (етні- них) груп стоїть далі на міс- і.

Причин на це багато. Виз- нання прав на розвиток на- іональних груп в Алберті в еорії — нічого ще не дає: на е треба фінансів, підтримки а ділі. Врешті, не всі урядові инники сприяють цьому, а еякі мабуть навіть свідомо тавлять ріжні перешкоди. Друга, не менш велика при- ина, це байдужість таки са- их національних груп, які обровільно асимілюються і е передають своєї мови, куль тури і традицій своїм дітям. Останній внесок („бріф"), із 972 р., в справі багатокуль- урности, вже не обґрунтову- ав питання в принципі, не до- азував урядові, чому ми до- магаємося визнання багато- культурности в Алберті, а по- ставив ряд конкретних дома- гань, з якими ми оце хочемо поділитися з нашими читача- ми.

І так, цей внесок вимагав від уряду, щоб уряд ясно і недвозначно публично залвився за багатокультурністю в Алберті. Коли деякі урядники принагідно заявляють, що всі ми маємо однакові права на розвиток і плекання своєї мови і культури — то ще не значить багато. Інша справа, коли так офіційно говорить прем'єр, кабінетні міністри чи їх заступники. Їх звичайно слухають. Інша теж справа, коли офіційні публікації уряду про те пишуть, коли про те видно і чути на телевізії і через радіо, коли провінційні закони на те дозволяють. А що зроблено в тій справі? Коли уряд заявився за багатокультурністю на ділі? Правда, скликав конференцію в тій справі, але що більше? І найважніше: бюджет для міністерства молоді, культури і дозвілля виносить всього 5 мільйонів (із 1 мільярда всіх видатків). Хиба за такі гроші можна щось робити взагалі? Звичайно, уряд робить те, чого хоче народ, виборці, а виборці більше дбають за матеріяльні вигоди чим духові справи, але все таки — 5 мільйонів це надто мало. Статистика каже, що 55% населення Алберти є не англійського (неанглосаксонського) походження, і якщо уряд поважно призадумується над збереженням їх традицій, то він повинен призначити більше грошей на їхні культурні потреби.

I

Друга справа — ще більш конкретна, є справа всяких урядових призначень на керівні позиції в Алберті. Ще кілька років тому — вищі позиції були вповні доменою англосаксонського елементу, мимо того, що різні національні групи живуть в Алберті вже через кілька поколінь. Тепер, за нового уряду, видно деякі зміни в тому напрямі, і внесок („бріф") домагається, щоб уряд пішов ще далі по тій лінії і вповні усунув дискримінацію. Коли уряд перестане дискримінувати, приватні компанії теж зрозуміють, що пора поводитися справедливо, а тоді не буде нарікань. Ми всі громадяни, без уваги на походження, і крайня пора, щоб, як казав кол. президент Кеннеді „сильні були справедливими, а слабі — безпечними". Цього вимагає людська гідність, цього вимагає наша демократична система, цього вимагає християнська етика. Атмосфера залежить від уряду, і якщо уряд захоче, — то зможе в тій справі дужебагато зробити, на добро всіх.

Далі внесок („бріф") прохає уряд починити конкретні заходи, щоб і нова канадська конституція визнала багатокультурність в Канаді. Правда, недавня конституційна комісія поручає визнання багатокультурности, але, як усім відомо, — конституцію схвалюють представники федерального й провінційних урядів на окремій конференції й тому голос Алберти матиме таке велике значення й тому треба, щоб Албертський уряд піддержав багатокультурність. Те саме відноситься до провінційного закону про людські права. Внесок („бріф") прохає, щоб цей акт визнав, що кожня людина має природнє право на плекання своєї мови, культури й ідентичности. Інші держави, нпр. Швайцарія, Норвегія, Бельгія забезпечують права на мову і культуру національних груп від давен-давна, тож і Канаді, точніше — Алберті, пора піти їхніми слідами. В державах, в котрих не шанують людської гідности, в котрих немає свободи на мовну і культуральну ідентичність немає миру і співпраці. Взагалі, всяка нетерпимість, всяка дискримінація — приносить тільки роздор і непорозуміння. Непотрібно їх зокрема на мовно-культурному полі. Український внесок („бріф") погоджується з офіційною двомовністю, але є про ти дво-культурности.

Як відомо це твердять (д-р Пенфілд), мов треба навчати в дитячі роки, від першої кляси. Й тому внесок („бріф") схвалює рішення уряду на навчання всіх мов від першої кляси, де тільки є досить учнів. Він теж звертає увагу на те, що про це право не всі це знають, а зокрема — що деякі шкільні чинники не сприяють цьому. Мало того, згідно з внеском („бріф-ом") — уряд повинен не тільки утримувати публічні й сепаратні школи, але й давати допомогу тзв. суботнім школам, які існують при різних громадах чи організаціях. Або уряд є за навчанням національних мов і культур, або ні. Якщо так, то чому не приходить в допомогу суботнім школам, чи навіть садочкам? А чейже потрібно ще й учителів і підручників і спеціялістів - координаторів. Треба, щоб були інформації про можливості навчання інших мов, як і можливості навчання, і то не тільки мови, але й мистецтва, музики, літератури, історії, ітп.

II

Внесок („бріф") домагається теж, щоб школи навчали про вклад різних національних груп в розвиток провінції й Канади загально, щоб шкільні підручники правильно інформували про їхню історію, країну походження ітд. Східня Европа — це не тільки Росія й не всі групи приїхали зі західньої Европи. Міністерство освіти, доречі, повинно звернути окрему увагу на спеціяльні потреби меншинних груп і подбати про те, щоб вони дістали всі можливості, включно із окремим приладдям, інструкторами ітп. Досі весь тягар національно-культурного збереження спочивав вповні на плечах національних груп, до тої міри, що деякі з них майже зрезиґнували зі своїх намагань і тільки щедра допомога уряду може врятувати те, що ще живе і хоче жити, і найважніше, що варто задержати при житті.

Самозрозуміло, що без учителів — діло не піде й тому уряд повинен подбати про те, щоб міністерство освіти випускало кваліфікованих учителів тай щоб взагалі наш університет вчив української мови, давав дипльоми, включно із докторським, із українікою, якого, на диво, досі чомусь немає. Наші студенти вивчають мови французьку і російську, можуть в тих мовах здобувати навіть докторати, але не в українській мові, а відділ східньо-европейських студій в основі опирається на студіях російської мови й немає ні грошей ні персоналу ні місця на ведення поважнішої праці Тому внесок („бріф") прохає уряд і університет створити незалежний відділ східньо-европейських студій, дозволити на студії україніки в повному того слова значенні (бібліотека є чейже знаменита!), а також на створення при нашому університеті центру національних (етнічних) студій для всіх трьох західніх провінцій, якщо можливо, при допомозі федерального уряду.

Не забуває внесок („бріф") про мистецтво й літературу, музику й танці театр, малярство, скульптуру ітд. словом — про духові надбання українського народу й прохає уряд про створення відповідного клімату, потрібного на їх розвиток, а теж про конкретну, фінансову допомогу на ці цілі. Внесок („бріф") зокрема пропонує щоб: провінційний музей видавав журнал про культурні надбання й життя різних національних груп і про їх вклад в історію Алберти, набував всякого рода експонати і виставляв їх на спеціяльних виставках ітд. Ніяким чином офіційні музеї Алберти не повинні показувати тільки мистецькі здобутки й пам'ятки лиш англо-французьких груп, та місцевої індіянської. Те саме відноситься до архівів. Чому досі офіційні архіви набувають і зберігають тільки документи та пам'ятки англосаксонської і французької груп, так, як би інших взагалі не існувало?

А чейже є преса різних груп, записки й архіви всяких організацій, які припадають пилом забуття, й не доступні навіть дослідникам, бо порозкидані до всяких приватних домах чи інституціях. Вони теж є історією Канади, й теж повинні бути в офіційних архівах і доступні наступним поколінням. Вкінці, те саме відноситься і до мистецьких ґалерій, тобто — до малярства. Мистцям, чи не більше як кому другому потрібно фінансової й моральної допомоги, потрібно стипендій, чи навіть будівлі-ґалерії, де би можна їхні образи виставляти. Життя коротке, а мистецтво вічне. Народ, який не хоче свого власного мистецтва, не матиме світлого майбутнього.

Далі внесок („бріф") обговорює й середники масової комунікації, тобто пресу, радіо, телевізію й фільми, й стверджує, що й тут конечно потрібна інтервенція урядових чинників. Потрібно в першу чергу знесення всяких обмежень, адміністративної чи правної, тобто леґальної, натури, щодо мови. Відомо, нпр. що СіБіСі дозволяє тільки офіційно на дві мови: англійську й французьку. Принаймні є так у практиці. Чому так має бути? СіБіСі то державна інституція, удержувана за податкові гроші всього канадського громадянства. А якщо так, то повинна ця сітка теж служити всім національним групам. Так багато можна показати нашим співгорожанам, а немає змоги, й не буде , доки уряд не змінить своєї політики. І саме такої зміни внесок („бріф") вимагає. Мало того. Внесок („бріф") домагається теж програм в мовах етнічних груп, мистецьких точок та лекцій про їхній вклад у розбудову Канади.

В різних містах Канади уряджуються тзв. „національні дні". Внесок („бріф") пропонує такі і в Едмонтоні й в інших містах Алберти, і прохає уряд про допомогу на влаштування таких днів. Це булаб не тільки атракція для туристів, але й великий чинник комунікації і взаємно-пізнання.

Внесок („бріф") навіть пропонує урядові, зокрема міністерству культури, студіювати наш національний склад і розвиток і сприяти багатокультурності у свякий можливий спосіб.

Точніше й обширніше про побажання української спільноти до уряду що його зацікавлені можуть довідатися з внеску („бріф-у") копії можна набути в управі Едмонтонського відділу КУК та Клюбі Українських професіоналістів і промисловців. Існування національних груп, в першій мірі залежить від їхньої волі й бажання існувати, а теж від того, наскільки вони будуть поінформовані й вимагатимуть того, що їм від природи належиться. Кожуть, що „на похилу вербу й кози скачуть". А шанують тих, які самі себе шанують, і домагаються того, що їм належиться.

—o—

• **На дні Тихого океану** чілійські ґеологи відкрили великі поклади земного ґазу, який вповні заступить спроваджувану ззакордону нафтову ропу для промисловості та домашнього вжитку, за яку Чіле досі платило мільйони долярів.

КОМЕНТАРІ

ОПРАЦЮЙМО ТОЧНО НАШІ ВИМОГИ

ЩЕ ПРО СПРАВУ БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ

(о. М. С.) В Канаді відбулися досі три конференції, присвячені справі багатокультурности, дві в Алберті та одна в Онтаріо. В обох конференціях брали живу участь представники канадських українців, подаючи на розгляд обширні зведення ("бріф-и") і беручи живу, активну участь у різних комісіях чи комітетах конференцій. В обох провінціях представники уряду поставилися прихильно до побажань і пропозицій національних (етнічних) груп, які опрацювали свої вимоги. Свою прихильну поставу до побажань національних (етнічних) груп підтвердили в часі конференцій і по них представники обох провінційних урядів.

Проте виглядає, що проводи національних (етнічних) груп, принаймні української, вважають, що уряди, на основі поданих ними зведень ("бріф-ів"), повинні не лише фінансувати пропоновану ними програму, але, може, й повинні цю програму подрібно опрацьовувати. Це тому, що побажання і пропозиції, висловлені в зведеннях багатьох національних груп, у тому й української, є опрацьовані в загальних фразах невиразно. Для одержання допомоги від уряду треба виготовити докладну програму запропонованих проєктів, а якщо йдеться про їх фінансування, то ще й відповідно виготовлений кошторис. Це стосується так допомоги різним хоровим чи мистецьким ансамблям, влаштування різних імпрез, видання чи закупу шкільних книжок та інших посібників, як теж влаштування всякого роду курсів чи показів української культури.

Так само треба урядові зробити конкретні й виразні пропозиції стосовно збільшення існуючих або введення нових радіопередач чи телевізійних програм, стосовно поширення програми навчання української мови, історії тощо. Самими поверховними вимогами не осягнемо нічого, бо ніхто ані не знає докладно, які є наші побажання, ані не захоче їх докладно студіювати. Ми самі мусимо прийти з конкретно опрацьованими пропозиціями й вимогами до уряду і йому подати їх на розгляд.

Пригадується мені розмова з високим державним урядником під час інтервенції в одній справі. Я виклав йому справу і закінчив свій виклад завваґою, що, на мою думку, нам належиться. Він відповів: „Так! Вам належиться, але прийдіть і візьміть. (Come and get it!). Ми вам самі на тарілці не піднесемо". Він сказав влучно, як не можна краще. Навіть як нам щось „належиться", ми мусимо за тим побиватися, щоб нам дали. Таки частенько державні службовці лише ждуть на те, щоб ми справу прогавили.

Наприклад, нам обіцяли провінційні уряди допомогу на розвиток і плекання нашої мови й нашої культури. Проте ми мусимо прийти до уряду з дуже конкретними пропозиціями, а коли йдеться про грошову допомогу, теж з конкретним бюджетом, добре обоснованим, бо тільки тоді можна з урядом говорити про їх реалізацію.

Випрацьовуючи подібні проєкти, треба мати на увазі дві речі:

1) Ми не повинні йти за допомогою до уряду на кожну справу, зокрема таку, що ми можемо її самі фінансувати. Треба устійнити важливість наших потреб і вимог та вимагати наперед допомоги на речі, які, в нашому порядку справ, стоять на першому місці, і аж відтак на менше важливі. Якщо йдеться, наприклад, про допомогу на приватні школи, то ми самі повинні встановити, яким школам потрібно державної допомоги, в якій висоті тощо. Краще, щоб ми самі зробили це заздалегідь й докладно, ніж щоб уряд мав нам відмовити допомоги, висуваючи таке чи інше застереження стосовно рівня навчання в даній школі, чи якусь іншу причину. Те саме стосується різних хорових чи танцювальних ансамблів, музейних, чи архівних збірок та всякого роду імпрез.

2) Ще важнішим є координація всіх наших побажань і вимог одним осередком. Таким природним осередком є КУК. Проте для таких справ повинна бути створена окрема комісія, яка розглядала б усі наші пропозиції, вирішувала їх важливість, їх ґєрархію в наших потребах, а потім подавала б їх урядові під розгляд.

Якщо цього не буде, то ці справи будуть полагоджувані хаотично і зі шкодою для нашої спільноти. Отже окремі групи чи особи будуть на свою руку старатися про урядові допомоги та, залежно від їх сприту і щастя, будуть їх, в такій чи іншій формі, діставати. Але всі ці дотації будуть іти на рахунок цілої української групи в провінції, чи, якщо йдеться про федеральні дотації, на рахунок цілої української групи в Канаді. Насправді з таких дотацій користатиме часто лише якийсь невеликий гурток чи група канадських українців. Тому упорядкування цієї проблеми — одно з найважливіших завдань нашої спільноти під цю пору.

—o—

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПЕРЕГЛЯД АЛБЕРТСЬКОГО ЗАКОНУ ПРО ПРАЦЮ

Уряд провінції Алберти поставив собі за завдання випрацювати в порозумінні з усіми шарами албертського населення проєкт закону, щоб укласти новий закон про працю, в якому були би широкі рямці практичних законних нормувань, які причинилися би й допомогли би в розвиткові промислових відношень між працедавцями та робітниками в провінції. Перевірка існуючих законів виявилася конечною в теперішньому часі з уваги на змінені життєві обставини, різне поняття справ та спосіб думання, які заторкують все населення провінції.
Запрошуємо зацікавлені групи або їхніх представників предкласти до мого бюра шість копій їхніх внесків на письмі до дня 11 вересня. Після розгляду писаних внесків відбудеться в Едмонтоні публічне переслухання на те, щоб публіка мала нагоду взяти участь у дальшій виміні поглядів на цю важливу справу.

Hon. Dr. A. E. Hohol,
Minister of Manpower and Labour,
Room 423, Legislative Building,
EDMONTON, Alberta.

Government of ALBERTA

Нова комісія для ревізії східнього права

(УПБ) — Святіший Отець створив замість Папської Комісії для редакції кодексу східнього канонічного права, Папську Комісію для ревізії Кодексу східнього канонічного права, як для частин, що вже є в силі, так і для частин, вже виготовлених, але ще не проголошених, щоб узгіднити їх у світлі декретів Ватиканського Собору.

Комісія складається з таких членів: голова — Кардинал Йосиф Парекаттіл, заступник голови — монс. Климент Ігнатій Мансураті, члени — Кард. Павло Меуші, Патріярх Антіохії маронітів, Кард. Степан І. Сідарус, Патріярх Александрії коптів, Блаж. Максим V Гакім, Патріярх Антіохії мелхітів, Блаж. Павло II Шейко, Патріярх Вавилонії халдейців, Блаж. Ігнатій Петро VI, Патріярх Килікії вірменів, Блаж. Ігнатій Антоній Гаєк, Патріярх Антіохії сирійців, Кард. Іван Війо, державний Секретар, Кард. Максиміліян де Фюрстенберґ, префект Конґреґації для Східніх Церков, Кард. Анелльо Россі, префект Конґреґації для євангелизації народів, Кард. Антоній Саморе, префект Конґреґації дисципліни таїнств, Кард. Перикл Фелічі, президент Конґреґації для ревізії Кодексу канонічного права, Кард. Іван Віллебрандс, президент Секретаріяту для з'єднання, Архиєп. Максим Германюк, Вінніпеґ для українців, Архиєп. Асрате Ємеру, Аддіс Абеба, Архиєп. Ґреґоріяс Б. Варгезе Тангалатіл, Трівандрум, для сиро-малянкарців, Архиєп. Чеслав Сіпович, тит. Маріямме, Архиєп. Методій Дімітров Стратієв, тит. діоклеціянополію у Тракії, Єп. Джячінто Гад, тит. Граціянополю, Єп. Йосиф Пернічаро, Пяна — Альбанія, Єп. Василь Крістеа, тит. Лебедо, Архиєп. Степан Й. Кочішко, Мунгальський для руснів, Єп. Михайло Руснак, тит. Зерніко, Єп. Николай Дудаш, Гайдудоровський; Просекретар — о. Іван Жужек, Т. І.

ОСТОРОГА

Недавно знову появилися вістки, що, мовляв, Кардинал Йосиф одержав із швайцарських банків 120 міліонів долярів, які там мав зложити покійний Митрополит Андрей.

Канцелярія Верховного Архиєпископа уповноважнена подати до відома, що ці злобні вістки вповні видумані. Вони сфабриковані на те, щоб торпедували збірку на Фонд Церкви в потребі і баламутити вірних.

о. проф. д-р Іван Хома
Канцлер

—o—

Президія СКВУ у Блаженнішого Йосифа

При кінці червня ц.р. Президія Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ) відбула своє чергове засідання в Римі і в четвер, 29-го червня відвідала Верховного Архиєпископа, Блаженнішого Кир Йосифа.

В часі довшої розмови Президія СКВУ поінформувала Блаженнішого про свою працю, про загальну діяльність СКВУ, про працю рад і комісій та порушила ряд справ, що мають відношення до релігійного і громадського життя.

Верховний Архиєпископ Кир Йосиф інтересувався працею цілости СКВУ й був дуже вдоволений відвідинами.

Президія Секретаріяту запевнила Блаженнішого, що підтримуватиме його шляхотні задуми й учинки.

Ті ж самі особи Президії відвідали також архиєпископа ВПреосв. Івана Бучка, о. шамбеляна М. Марусина, теперішнього Апостольського візитатора українців католиків у Західній Европі, протоархимандрита оо. Василіян о. Атаназія Великого, видатних церковних і світських чужинців, Український Католицький Університет, Малу семинарію а також мали довшу розмову з д-ром В. Федорончуком, головою української громади в Італії.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик • Виходить щочетверга в Едмонтоні • Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton • Member of the Canadian Weekly Newspapers Association • Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Спільне засідання представників трьох урядів

мейор Айвор Дент

22 червня ц.р. ми мали спільне засідання в будинку Албертської легіслятури, де були приявні мейори албертських міст та представники міських та фармерських муніципальних асоціяцій. Між учасниками засідання були міністер для справ муніципалітетів Д. Дж. Рассел, міністер для справ робочої сили та праці д-р Б. Гоголь, еґзекутивний директор Албертської будівельної корпорації п. Р. Орисюк та кількох інших урядників з різних міст та асоціяцій з цілої провінції.

Вже на початку засідання було ясно висловлено, що відповідальність провінційного уряд" в зв'язку з затрудненням та безробіттям полягає не в тому, щоб його ладнати не як „спеціяльні проекти", але як постійна турбота протягом дванадцяти місяців. Щоб це осягнути, є суттєво важним, щоб розбудувати в провінції другорядну промисловість та наладнати вишкіл та відповідний перевишкіл потрібних працівників. Такий підхід до справи є найбільш логічний з уваги на невеликі вигляди на успіх федеральної програми боротьби з безробіттям, яка буде проголошена в жовтні а яка не бере під увагу окремих кліматичних умовин зимового безробіття в Алберті. Таке пізне проголошення програми забирає два до три місяці, щоб його можна було відчути на робітничому ринкові.

Мені здається, що федеральний уряд старається щиро розділити належну частину фондів, щоб полегшити безробіття в Алберті, стараючися допомогти тим околицям, де є найбільше безробіття. Але краща відповідь булаби, якщоб ще раз підкреслити конечність вищезгаданого плянування усування безробіття протягом цілого року. Кромі того треба би подбати про відповідні позики для муніципалітетів, або навіть субсідії („грент-и"), які могли б бути вжиті на боротьбу з безробіттям.

Безпосередно зв'язане з піддержкою затруднення було б конечним, щоб муніципалітети мали готові „відкладені на бік" проекти будови, які можна би реалізувати з хвилиною, коли можна буде на ці будови дістати гроші. В той спосіб можна би уникнути надто довгого відступу часу між повідомленням про одержання грошей на поборювання безробіття та виготовлення плянів, щоб можна користати із признаної допомоги. Якщо провінційний уряд та муніципалітети хочуть осягнути повну співпрацю з Оттавою, то вони мусять старатися давати більше позитивну відповідь та позитивні рекомендації, замість безперервної критики теперішного положення. Відповідальність за старання про підшукання зайнять лежить на муніципальних урядах та провінційному уряді в тісній співпраці. Наш провінційний уряд заявив, що він буде старатися знайти працю для всіх працездатних албертців у співпраці з Оттавою, або без співпраці. Самозрозуміле, що повна піддержка з боку федерального уряду влегшить ці старання стовідсотково.

Інші біжучі справи, що про них говорено на засіданні в дні 22 червня, були такі: (а) Продажа фаерверків. Дискусія велася над обставиною, що у зв'язку з недавною втратою життя в Алберті наслідком необережного орудування фаерверками, провінційний уряд студіює історію фаерверків в Канаді за час від 1961 — 1971 р. відносно матеріяльних втрат, смертних випадків та поранень. Подано до відома, що тепер ведуться студії над законом про користування фаерверками й у висліді буде внесено проект закону про заборону продажу фаерверків, за винятком відповідальних організацій.

(б) Федеральне міністерство для переведення програми відновм міст (Федеральна допомога для побудови будинків муніципалітетами) — його Федеральний відділ для справ міст піддав такі пропозиції до переведення в життя:

1. Встановлення дорадчого комітету для метрополітальних округ Едмонтону та Калгари, який складався би з двох представників всіх трьох урядів, тобто федерального, провінційного та міського;
2. Допомога в наладнанні вишколу муніципальних урядників в керівництві міст;
3. Подбати про спеціяльні допомоги для Едмонтону та Калгари та допомогти їм розв'язати їхні проблеми в окремих їхніх ділянках;
4. Перевести спроби з заведенням публічних дискусій в містах над проблемамами міст;
5. Призначити 200,000 дол. на дослідження різних проєктів та їхні студії в Едмонтоні та Калгари;
6. Переводити заплановані в обох містах проекти в життя;
7. Взяти участь у плянуванні та розбудові Форт МекМиррі;

Міністер Д. Рассел завважив, що з уваги на те, що чергова конференція представників трьох урядів відбудеться в листопаді, є дуже важним, щоб подумати над тим, як найкраще скористати з тих пропозицій. У висліді провінційний та муніципальні уряди простудіюють дуже докладно цю справу, щоб устійнити, які дальші кроки вони мають зробити перед черговим засіданням у листопаді.

(г) Пропоновані поправки в законі про допомогу при будові домів. Приявних поінформовано, що провінція дістала повідомлення заздалегідь про проєктовані поправки та, що, якщо закон буде ухвалений, він дасть провінції можливість зменшити допомогу на побудову публічних домів, а зате прийти з допомогою домовласникам, що хочуть будувати доми. Це є напрямна політики, в якій велика частина населення покладає надію на кращий успіх.

(д) Албертський будівельний закон. Дискусія обертатися кругом того, як запровадити стандартний будівельний закон в цілій провінції. В міру того, як праця над будівельним законом поступала вперід, надійшло багато піддержки для уодностайнення будівельного закону від промисловості, споживачів та муніципалітетів. Користі з однородного будівельного закону дадуть у висліді стандартну якість праці в будівельному ремеслі та в доставі нових будівельних матеріялів.

(е) Спеціяльна комісія для справи розбудови міст та їхньої будучности та спеціяльна комісія для фінансування провінційно-муніципальних проєктів.

Кінцевий звіт в справі розбудови міст та їхньої будучності вже є проголошений і провінційний уряд повідомив, що спеціяльна комісія для провінційно-муніципального фінансування різних проєктів предкладе свій звіт із відповідними порученнями до 1 грудня 1972 р. Цього роду студії є дуже важливі, щоб наладнати повну співпрацю між муніципалітетами та провінційним урядом.

Мені здається, що ще це засідання, як і інші подібні засідання представників і в провінційних та муніципальних урядів ведуть до кращої співпраці обох урядів й повинні відбуватися правильно що якийсь час.

Айвор Дент, мейор

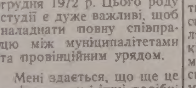

ТРЕТІЙ ЛІТНІЙ КУРС НА УКУ ТА АВДІЄНЦІЯ В ПАПИ

ІНАВГУРАЦІЯ ВИКЛАДІВ

(УПВ) — Український Католицький Університет ім. св. Климентія Папи в Римі влаштував свій 3-ій Літній академічний курс у днях від 15 червня до 16 липня 1972 р. у власному приміщенні при вул. Боччеа 478. Інавгурація викладів відбулася в четвер, 15 червня вранці в авлі університету. Їх відкрив Блаж. Верх. Архиєп. Кир Йосиф таким коротким словом:

„Виконуючи програму УКУ, я відкриваю цей третій Літній академічний курс, який здобуває собі щоразто більше право горожанства. Такі курси нині дуже поширені і два роки тому я був на Літнім курсі в Піренеях, що його влаштував Тулюзький університет, в якого учасниками були гості з Европи й ЗДА.

Одним з найважніших моментів, який видвигнув український нарід, то клич єдности, що повинна б нас захоронити перед загибіллю тут на поселеннях і там на Україні, бо всюди ведеться боротьба за існування. На поселеннях ми в меншості, хоч існують і сильні осередки, і ми розплинемося в чужому морі, якщо не будемо об'єднані; на жаль, статистики є сумним свідоцтвом нашої дійсности.

УКУ не є лише символом ідей, але є дійсно об'єднуючим чинником і єднає ‚в розсіянні сущих', хоч почав він свою дію з нічого. А великі університети теж починали з малого числа студентів. Могутній дуб, що сміло опирається бурі й часові, теж виріс з невеличкої жолуді. І це буває завжди, коли й малій речі включене життєве сім'я величі.

Цьогорічний Літній академічний курс має перед собою такі завдання:

1. Подати найконечніші відомості (українському студентові) з ділянки україно-знавства. Сьогодні всюди вимагають високої освіти і цю високу освіту, здобуту на чужих університетах, треба доповнити викладами з української літератури, історії, права, музики й ін.

2. Пізнати українське середовище в Римі. УКУ став уже світовим українським осередком і має всі дані, щоб стягнути сюди нашу студіюючу молодь. Тут більші можливості зустріти українців з різних країв і континентів, ніж деінде. Вправді ми не маємо такої моральної і матеріяльної сили, щоб рівнятися з великими державними університетами, але нашим завданням є протиставитись і протидіяти безбожництву в Україні та асиміляції на поселеннях.

3. Рим має 3.000 років історії, він — центр християнства, осідок Папи. Хто бачив важніші музеї в світі, той переконається, що Ватиканський музей таки найважніший і найбільший. І ваші пополудневі години будуть призначені на оглядання римських музеїв, будуть теж зорганізовані прогульки до інших, важніших міст Італії.

Крім цього, в нашому соборі Св. Софії маєте змогу оглядати зразки нашої високої культури, головно ж мозаїки, що належать до найкращих в Римі.

Вправді видатки великі (щоб урядити один такий курс, треба 10.000 дол.), але ми не жалуємо їх і радо робимо їх для нашої української молоді. Тому ви повинні користати з курсу та й інших притягати до участи в ньому. Тоді цей вакаційний Академічний курс сповнить своє завдання як відносно професорів так і слухачів."

Після того Преосв. Кир Володимир Маланчук прочитав інавгураційний виклад на тему: „Людина як рушій філософічного думання",а вступ до більшої праці проф. П. Ісаєва, п.н. „Причини упадку княжої і козацької держав", прочитав — у неприявності хворого автора — д-р В. Маркусь.

Архиєрейська св. Літургія

В неділю, 18 червня, Блаж. Кир Йосиф відправив Архиєрейську Службу Божу в соборі Св. Софії в сослуженні Преосв. Кир Володимира та отців: Апост. візитатора М. Марусина, настоятеля Студитів А. Рижака, Салезіянина І. Тилявського, Р. МекҐрегора Григоровича із Шкотії; дияконував о. Р. Саба, Салезіянин. Верховний Архиєпископ виголосив проповідь на тему значення Божої Премудрости для духовного й інтелектуального розвитку людини. Головне завдання УКУ та курсів, то плекання й поширювання серед українського народу знання в дусі Божої Премудрости.

Після Богослужби Блаж. Кир Йосиф з духовенством відправив панахиду за душу Тараса Шевченка перед закритим ще пам'ятником поета та виголосив поминальне слово, нав'язуючи до його поеми „Неофіти", що має за тему переслідування християн в старому Римі і їх геройську віру. При кінці слова Верховний Архиєпископ відкрив статую Шевченка, яку виготовав проф. Уго Маццеі з білого караррийського мармуру. Шевченко, вбраний в римську тогу — то нав'язання до його римської поеми „Неофіти" — держить у лівій руці „Коб-

(закінчення на стор. 5.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВАСИЛЬ ГАВРЕЛЯК В ЕДМОНТОНІ

В. ГАВРИШ

Я згадував передше, що В. Гавреляк, а мабуть і його противники, звернулися до тодішнього албертського прем'єра Е. Менінґа з проханням, щоб він призначив т.зв. королівську комісію, яка перевірила би працю й діяльність В. Гавреляка, як мейора міста й видала свій осуд, чи він, як мейор Едмонтону в чомусь порушив чи надужив свойого становища, як мейор міста. Е. Менінґ призначив тоді суддю Албертського найвищого суду з Калґари як одноособову комісію, що мала перевірити діяльність В. Гавреляка. Калґарський суддя вів публічне переслухання в справі В. Гавреляка в будинку суду в Едмонтоні через кілька тижнів й докладно прослідкував усі заміти проти В. Гавреляка, які його противники предклали судді.

Очевидно, його противники старалися висунути якнайбільше замітів проти В. Гавреляка, що він надуживав свойого становища, як мейор, щоб здобути особисті користи чи заключити якісь корисні торговельні умови ітд. Пам'ятаю, як сьогодні, як суддя питався В. Гавреляка,як то сталося, що він купив у банку велику кількість уділів („шерів") Албертського нафтопроводу по звичайній ціні, хоч було застережено, що кожний мешканець Алберти може купити лише невелику кількість тих уділів. В. Гавреляк відповів, що він пішов до свого банку, через який він переводить всі свої торговельно-примислові трансакції й запитався, чи він може купити стільки а стільки уділів. Банковий урядовець відповів, що може й продав йому бажану кількість уділів по звичайній ціні без ніяких трудноців. То було велике розчарування для противників Гавреляка, які пускали поголоски, що Гавреляк купив таку велику кількість уділів якимись крутими шляхами. Уділи Албертського нафтопроводу в тому часі вже були варті далеко більше, як була їхня продажна ціна й тому противники Гавреляка закидали Гавреляковi, що він збагатився, купуючи велику кількість уділів, які дістав лиш тому, що був мейором Едмонтону. Тимчасом показалося, що банк, в якому Гавреляк мав складену чималу суму грошей для ведення своїх торговельних справ, продав йому бажану кількість уділів без ніяких зайвих заходів.

Того роду замітів проти Гавреляка було досить багато, але всі вони не мали ніякої солідної основи й тому суддя їх усіх відкинув. Одинокою провиною Гавреляка суддя визнав купно землі, яку незабаром включили до території міста, наслідком чого Гавреляк заробив на тому поважну суму, яку, на думку судді, він повинен був містові повернути. Після проголошення присуду, В. Гавреляк забрав свої приватні папері зі свойого бюра в будинку управи міста, склав їх до свойого портфеля й вийшов із будинку міста, резиґнуючи зі становища мейора. Згідно з рішенням судді, Гавреляк заплатив тоді містові 100,000 дол., які заробив на перепродажеві землі й на тому ця справа ніби закінчилася. Бодай так здавалося Гавреляковi й його приклонникам.

Одначе якраз це використовували противники Гавреляка в його черговій кампанії за становище мейора, про яку я вже згадував передше й старалися підірвати його добре ім'я серед мешканців Едмонтону. Як відомо, Гавреляка тоді вибрано знову мейором міста великою кількістю голосів, але це не зупинило його противників влаштовувати проти нього бурхливі демонстрації перед будинком міської управи, які розігнали приклонники Гавреляка, як я вже про це писав.

Я повернувся ще до переслухання королівської комісії калґарського судді — лише тому, що ще дехто й досьогодні висуває проти Гавреляка різні заміти, які були предкладені королівській комісії, тобто призначеному прем'єром Е. Менінґом калґарському судді Албертського найвищого суду, який ці всі заміти перевірив й визнав їх необоснованими, поза тим, що Гавреляк, як мейор міста, скористав зі свойого знання, що місто буде розбудовуватися на південь й тому купив там землю, яку відтак дійсно перепродав із прибутком. Згідно з рішенням судді, Гавреляк заплатив містові те відшкодування, яке, на думку судді, містові належалося.

Для декого може видаватися дивним, що проти Гавреляка провадив слідство аж суддя Албертського найвищого суду в справі його поведінки в уряді як мейора Едмонтону. То не було нічого надзвичайного в Канаді. Подібне слідство було ведене передше навіть проти тодішнього довголітнього албертського прем'єра Е. Менінґа. Е. Менінґ мав недалеко Едмонтону свою фарму, на якій мав житловий будинок та різні господарські будинки. Поруч його фарми мала землю провінція Алберта. Е. Менінґ заміняв цю землю від провінції Алберти за іншу посілість з тим, що він дістав теж право до мінералів на тій новій землі. За якийсь час на тій землі знайдено нафтову ропу й Е. Менінґ продав свої права за добрі гроші. Дехто висунув заміт проти Е. Менінґа, що він надужив свого становища як прем'єр Алберти й, завдяки тому, перевів з провінцією заміну землі, з якої відтак мав великий прибуток. Тоді також ведено проти Е. Менінґа слідство, одначе суддя визнав, що Е. Менінґ нічого протизаконного не зробив й звільнив Менінґа від всякої вини. Так, що слідство проти канадців, що є в урядах, не є нічого надзвичайного. Тому то й Гавреляк сам хотів перевірки свойого урядування як мейор міста, яке відтак було й переведене.

Здається, що подібне слідство могло було бути переведене й проти кол. мі-

(закінчення на 5 стор.)

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандеролькі з нашого товару. **М. Лаврин**
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похиле підвіконня включує:
— вінілеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту
Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо
СТАРЕ НОВЕ
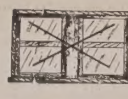
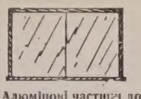
Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею
СТАРЕ НОВЕ
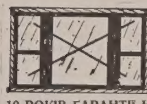
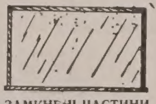
10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

ЗГОЛОШЕННЯ НА ПРОЩУ ВРАЗ ІЗ ЗАДАТКОМ 200.00 ДОЛ. ПРИЙМАЄМО ДО КІНЦЯ СЕРПНЯ

Групова Проща до Святої Землі
ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

ВІДВІДАЙТЕ:
ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ
В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.
УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.
21 ДНІВ — 1,372 долярів
В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.
ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.
Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
ІВАНА ДОРОСЕВИЧА
ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр
Astro Travel Service
10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

ТРЕТІЙ ЛІТНІЙ КУРС НА УКУ ТА АВДІЄНЦІЯ В ПАПИ

(закінчення з стор. 4.)

заря", а праву підніс угору, мов би бажав звернути увагу своїх духовних дітей на потребу знання й освіти. На постументі вирите ім'я поета українськими й латинськими буквами та дата його народження й смерти, а під тим напис: „Учітеся, брати мої..." Після цієї зворушливої урочистости всі були запрошені на перекуску-тризну в приміщенні УКУ.

Програма курсу

Всіх учасників курсу було 35, в тому 18 учасниць пластової групи із ЗДА „Стежки культури". Переважали дівчата. Студенти мешкали в приміщенні української парафії й музею при площі Мадонна дей Монті, а професори в приміщенні УКУ. Студентів возив щодня на виклади окремий автобус.

Виклади відбувалися кожного дня від год. 9:00 до 12:00 — чотири години, по 40 хвилин кожна, з 10 хвилинною перервою після кожного викладу. П'ята година була призначена на італійську мову для тих, що цього бажали. Викладали такі професори: еп. д-р Володимир Маланчук (Історія старинної філософії), декан д-р В. Лев (Церковнослов'янська мова і Палеографія), о. д-р І. Музичка (Про релігійне виховання), д-р Б. Лончина (Жанна д'Арк у світовій літературі), д-р Ю. Старосольський (Вибрані питання українського права), д-р М. Овчаренко (Структура української мови. Шестидесятники), д-р І. Соневицький (Українська народня пісня), д-р В. Маркусь (Державне право України), д-р М. Марунчак (Українські поселення в XIX і XX ст.), д-р П. Ісаїв (Причини упадку княжої та козацької держав), о. д-р М. Марусин (Вступ до східньої літургії), д-р П. Зелений (Сільське господарство України), д-р Р. Жук (Українська церковна архітектура). Лекції італійської мови вели: о. С. Чміль та о. д-р Р. Саба. Два рази в тиждень відбувалися двогодинні семінарі. Під кінець курсу студенти могли здавати кольоквія та одержати відповідну посвідку-індекс. Всі пополудня були вільні і тоді учасники курсів могли оглядати безчисленні та безцінні пам'ятки Риму. У вільні від навчання дні можна навіть було зорганізувати одноденну прогульку до Фльоренції та Неаполю.

Авдієнція в Папи

В середу, 5 липня професори й студенти Академічного Курсу взяли участь у спільній авдієнції у Святішого Отця у Ватикані під проводом Кир Володимира Маланчука та декана філософічного факультету д-ра Василя Лева. Преосв. Кир Володимир був запрошений на сцену разом з кількома іншими єпископами, а всі інші одержали зарезервовані сидячі місця у першій секції авдієнційної залі, біля сцени. Частина студенток-пластунок була в одностроях. Між вичисленими делегаціями, як подає „Ль'Оссерваторе Романо" з 6 липня, до яких Папа звернувся англійською мовою, були „учасники літнього курсу на Українському Католицькому Університеті ім. св. Климентія Папи в Римі". Привітавши наших професорів і студентів, Святіший Отець сказав: „Ми палко бажаємо, щоб ті тижні, проведені в Римі, принесли велику користь усім вам у ділянці знання й віри. Одночасно з нашим привітом, нам приємно висловити нашу велику симпатію для країни вашого походження та для релігійних традицій улюбленого українського народу.

До всіх вас звертаємося словами Апостола Павла: „Пам'чтайте про наставників ваших, які звіщали вам слово Боже, і дивлячись уважно на кінець їхнього життя, наслідуйте їхню віру. Ісус Христос учора й сьогодні — той самий навіки" (Євр. 13,7-8).

Святіший Отець привітався окремо з Владикою Володимиром, Апостольським екзархом для українців у Франції, а потім з провідниками деяких делеґацій, серед яких були також професори Українського Католицького Університету — декан філософічно-гуманістичного факультету проф. В. Лев, проф. Ю. Старосольський та проф. В. Маркусь.

На закінчення курсу Блаж. Верховний Архиєпископ відправив Св. Літургію в соборі Св. Софії в неділю, 16 липня, в сослуженні отців: проф. д-ра О. Барана та д-ра І. Тилявського; диияконував о. д-р Р. Саба. Після св. Євангелії Блаж. Кир Йосиф виголосив проповідь у якій сказав: Учасники курсу мали змогу користати з науки; тепер треба йти у світ і голосити це іншим. Їх перебування тут, це довг затягнений супроти своєї Церкви й Народу. Собор Св. Софії повинен нагадати їм оту першу Божу Премудрість у Києві. Тут є рідка нагода стрінути українців з цілого світу. Треба молитись, щоб Божа Премудрість була осередком нашої душі і просвічувала нас.

Після Св. Літургії, пластова група „Стежки кул.тури", під проводом п. Н. Соневицької, зложила вінець перед пам'ятником Тараса Шевченка, що стоїть напроти університету, та відспівали „Думи мої . . ."

Тепер усі професори, студенти й гості зібралися в університетській авлі. Коли на залю ввійшов Блаж. Кир Йосиф, всі привітали його повстанням з місць та оплесками. В імені професорів дякував Верховному Архиєпископові д-р Б. Лончина за влаштування цього курсу й опіку над ним; заохотив студентів інформувати всіх про нього, подякував теж адміністрації й Сестрам за їх труд. Пам'ять про цей український осідок науки й культури залишиться в усіх назавжди.

Від пластунок промовляла Марія Стефанишин, яка зложила щиру подяку Його Блаженству за влаштуванн‌я курсу та всім тим, що помагали пластункам і опікувалися ними в час їхнього перебування в Римі.

На кінець забрав голос Блаж. Кир Йосиф, який почав своє слово заввагою, що за все це треба в першу чергу дякувати Всемогучому Богові. Далі підкреслив, що українці мають у Римі вже дуже поважний центр, на що звернув навіть увагу у своїй промові на концерті в честь Св. Софії теперішній італійський прем'єр Андреотті. Нашим завданням є вдержати це все й розвивати, бо вороги наступають на нас з усіх сторін. Ці курси, це не кінець, а тільки початок, який треба продовжувати.

ПРЕМ'ЄР ЛОГІД ЗАПРОШУЄ ВАС

Висловити свою думку в справі двох дуже важливих законів, які вже перейшли через два читання в Леґіслятурі.

- **Албертський закон про Права Людини**
- **Закон про Захорону Індивідуальних Прав**

Заки прийде до третього й кінцевого читання проєкту закону, ваш уряд хоче, щоб ви прочитали цей проєкт закону. Ми вважаємо, що то є дуже важним, щоб ви усвідомили собі, які наслідки матимуть ці закони для кожного албертця.

Копії проєкту закону можна дістати в бюрі Прем'єра, Будинок Парляменту, Едмонтон.

Внески, основані на проєкті закону, треба подавати на письмі найдалі до 11 вересня 1972 р.

П'ять копій кожного внеску треба вислати до:
Alberta Bill of Rights and Individual Rights Protection Act
Premier's Office
Legislative Building, Edmonton

GOVERNMENT OF Alberta

Новий Сад, Югославія

ДЕНЬ, ЩО „ЙОГО СОТВОРИВ ГОСПОДЬ"

В югословянському місті Новий Сад, що начисляє понад двісті тисяч населення зареєстровано двадцять сім різних віровизнань. Між ними є й українці, що держаться своєї давньої назви — русини. Мають одну парафіяльну церкву, а другу мають будувати, донедавна три жіночі монастирі, двох священиків: один на емеритурі а другий діючий. Всіх українців-русинів около п'ять тисяч.

В Новому Саді виходить журнал „Шветлость" і часопис „Руске слово". Те останнє друковане бачванським діялектом з одною сторінкою в чистій українській мові. Радіостанція в Новому Саді надає спеціяльну авдицію для бачванських українців.

В тому то Новому Саді відбулася радісна подія. До двох існуючих жіночих монастирів долучився недавно ще один. До тепер існували тут сестри Євхаристинки, до якого вступають переважно Македонки, Сестри Василіянки, а найновіший на нашому терені то Сестри Служебниці НЗПДМ.

Вони осіли в Новому Саді 15 років тому. Зразу вони замешкали в опорожненому францісканському монастирі, а потім докупили город, а ще пізніше в цьому городі збудували собі малий дім.

Там замешкало 13 сестер, які працювали в лікарні й навчалися в середній медичній школі. При кінці 1970 р. дім розбудовано і тепер в ньому може поміститися більше сестер, які вчаться в школах, працюють в лікарнях та допомагають в парафіях.

В побільшеному й відремонтованому домі влаштовано молитовницю в одній з найбільших кімнат. В четвер, третього лютого приїхав до Нового Саду ВПреосвящ. Гавриїл Букатко, щоб поблагословити нову каплицю.

Із сусідних монастирів поприїздили сестри, прийшли монахині чину св. Василія Вел. деякі миряни, священики, а передусім мати Єроніма Химій, головна настоятелька Сестер Служебниць, що саме в той час відбувала візитацію в тій провінції.

В час посвячення асистувало Владиці Гавриїлові чотирьох священиків. Після посвячення відслужив Владика Гавриїл св. Літургію, під час якої співали сестри.

Молитви й співи переносили присутніх в небесні простори й додавали охоти до змагань, щоб працювати для Божої слави серед рідного народу в рідній мові.

Дев'яте покоління українців-русинів росте, розвивається, зберігає свою спадщину і передає її новому поколінню. Воно горде на своє походження, на свою національну приналежність, на свої звичаї, свою віру, свій обряд . . .

Як виходимо ми, українці в Канаді, коли порівнаємо себе (третє чи четверте покоління) до наших братів в Югославії? (за „Світлом")

Принц Алберт, Саск.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. МЕЛАНІЇ ШИМКО

бл. п. Меланія Шимко

Старанням п. Іллі Шимка була відслужена в парафіяльній церкві в Принс Алберт, Саск. поминальна св. Літургія за упокій душі померлої Меланії Шимко. Св. Літургію служив парох о. Г. Миколів.

Покійна Меланія, з роду Махновська, народилася 1891 р. в селі Вариш, сокальського повіту в Україні. 1919 р. вийшла покійна заміж за Іллю Шимка. По першій світовій війні 1927 р. муж покійної виїхав у Канаду, а в рік пізніше приїхала до нього його дружина Меланія. Вони поселилися на фармі в Лоренцо, 20 миль на північ від Гефорд.

1932 р. Господь Бог поблагословив їх сином Іваном. 1944 р. п-во Шимки придбали собі фарму у Мак довел, де прожили до 1955 р., будучи активними членами парафії Зіслання Святого Духа. 1955 р. покійна перейшла жити з мужом до Принс Алберт, побудувавши собі хату недалеко парафіяльної церкви св. Юрія. Як добра і приміpна парафіянка покійна враз із своїм мужом грішми та працею допомагала в будові нової стилевої теперішньої церкви св. Юрія, яка, на думку декого, є прикрасою саскачеванських прерій.

Покійна була погідної вдачі, побожна й віддана своїй Церкві. Кожного дня, поки дозволяли сили, вона відвідувала свою парафіяльну церкву, брала живу участь у св. Літургії та щодня приступала до св. Тайн. Довгі роки була сестрицею і займалася порядком у церкві. Була вона також активною членкинею місцевого відділу ЛУКЖ. З великою пошаною ставилася все до священиків та Сестер Служебниць, які від 1956 р. ведуть свій дім у Принс Алберт, працюють в парафії св. Юрія та ведуть рідну школу. Своїми прикметами покійна була з'єднала собі симпатію в багатьох. Не диво отже, що в похоронних відправах взяло участь багато людей. Похорон покійної служили два священики: о. митрат О. Пасічняк з Ріджайни та місцевий отець парох. Покійну похоронено 2 серпня 1971 р. на парафіяльному цвинтарі в Принс Алберт. В часі поминального обіду присявні зложили 42.00 дол. на пресфонд „УВ". За жертву щиро дякуєм. Вічна пам'ять покійній Меланії Шимко.

О. Гримик

Проф. Оксана Борушенко про Канаду

Куритіба (Бразілія). Розказуючи про свою подорож по Европі, Америці й Канаді минулого року в Хліборобсько-Освітньому Союзі (— Жіноча Секція) в Куритібі дня 30-го квітня ц.р. професор федерального університету Парани, Оксана Борушенко торкнулася українського життя в Канаді й згідно з звідомленням часопису „Хлібороб" з дня 11. 6. 1972.

З подорожі по Канаді, описувала проф. Оксана життя українських поселенців, їх здобутки і процеси інтеграції. Описала Отавську, Торонтську, Едмонтонську і Вінніпеґську громади, як рівнож українські фарми і їх відмінності. Дуже мило згадувала Едмонтон, де була гостем усіх українських жіночих організацій, що створили спільний комітет для приготовлення її гостини, під проводом нам всім добре знайомої громадської діячки п-і Ірини Павликовської. Там мала найбільшу авдиторію в часі своєї подорожі на доповіді про українців в Бразілії, яку вислухало понад 300 осіб.

У Вінніпеґу була як професор-ґість Славістичного Департаменту Манітобського Університету в якім викладала методологію архівних дослідів, і дістала від мейора міста Степана Дзюби почесне горожанство тієї столиці українців Канади та членство Української Вільної Академії Наук, що для неї є великою гордістю і радістю.

Пані професор О. Борушенко пізнала різні українські надбання на еміґрації і Славістичний Департамент Манітобського Університету, власне тим, що в нім твориться праця в справжніх наукових концепціях, заслуговує на великий респект. Якщо українська наука на еміґрації не зникла, то завдячує це таким людям як проф. Яр. Рудницький, що є головою цього Департаменту і видвигає українську науку на інтернаціональний форум. Цей науковець нашій громаді знайомий, бо якраз рік тому, в часі своєї всесвітньої подорожі, відвідав наші поселення в Парані.

Згадувала також Торонто з Свято-Николаївською Церквою, в якій є затриманий чисто візантійський стиль і в якій є дуже цікавий образ про Страшний Суд. В Торонті проф. Оксана, окрім гостини у своєї родини, вдови директора Маслосоюзу Андрія Мудрика, і знаної громадської діячки п-і Марії Мудрик, яка також відвідувала наші поселення в 1969 р. мала змогу запізнатися з головою СФУЖО, п-і Стефанією Савчук, яку дуже прихильно згадувала...

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 4. стор.)

ністра Албертського провінційного уряду Е. Теннера, який був замішаний у справу побудови албертського нафтопроводу й якому закидали, що він на уділах тої компанії заробив грубі гроші, але Теннер зрезиґнував зі становища міністра й усунувся загалом з політики, а навіть виїхав з Едмонтону й його справа тим самим закінчилася.

Відносно слідства проти Гавреляка то про те ще й сьогодні різні люде мають свою думку. Дехто каже, що він тоді не повинен був резиґнувати зі становища мейора, бо суддя від нього того не вимагав. Інші вважають, що він поступив правильно, коли зрезиґнував зі становища мейора, а відтак кандидував знову на мейора й виграв вибори. То було найкращим доказом, що більшість едмонтонців не вважала його поступування неправильним й тому вибрали його мейором знову. Одначе від того часу думки едмонтонців про Гавреляка є поділені. Одні вважають його поступування нарушенням його становища як мейора міста, інші не осуджують його так строго. Але та поділена опінія едмонтонців відбилася відтак на Гавреляковi, як він старався одержати кандидатуру на посла до федерального парляменту, якої то кандидатури він таки не дістав.

Український делегат на Міжнародньому з'їзді

(УПБ) — 19-22 травня відбулися в Лондоні чергові загальні збори відомої в християнському житті Міжнародньої Федерації католицьких чоловіків „УНУМ ОМНЕС". Загальні збори привітав окремим листом від Святішого Отця секретар Стану, кард. Війо. Попередні збори відбулися в 1967 р. в Римі, і тоді обрано українського представника проф. В. Янева до головної ради Федерації. Проф. Янів репрезентує в цій Федерації Український Християнський Рух, який є членом „Унум омнес" вже кільканадцять років.

В програмі була студійна частина, в якій обговорювалися питання виховання, розвитку і євангелізації. В адміністративній частині подано звіти окремих національних делеґацій, яких було двадцять з різних країн. Проф. Янів у своєму звіті вказав на великі зміни у структурі Української Католицької Церкви які настали в останніх часах у зв'язку з прибуттям на захід Голови тієї Церкви, Верховного Архиєпископа Кир Йосифа. Наша Церква тепер змагає до своєї помісности та патріяркального завершення. Українська Церква у вільному світі живе дуже інтензивним життям на різних відтинках. Зокрема на відтинку науки виявляють активність різні наші установи, між іншими, Український Католицький Університет та Український Вільний Університет. Сьогодні увага української людини звернена на процеси в Україні, де зауважується ріст релігійного зацікавлення, але поряд з тим і посилюються репресії з-боку режиму. Останні арешти наших інтелектуалістів та удар по українській культурі є нашою великою турботою.

Ця частина українського звіту викликала особливе зацікавлення з-боку учасників. Висловлено побажання, щоб цей звіт появився в офіційнім виданні Федерації. Український представник і на найближчу каденцію був вибраним до головної ради Федерації.

З Української хроніки

УКРАЇНЦІ В ПАРАҐВАЇ

Центральним осередком українського поселення в Параґваї, яке має свої розгалуження по всіх дооколишніх місцевостях, є місто Енкарнасіон, столиця провінції Ітапуа.

В Енкарнасіоні живе досить численна українська громада, серед якої є громадяни, які вже живуть там понад 40 років. За їх старанням у 1937 р. засновано Товариство «Просвіта», українські парафії й церкви обидвох наших віровизнань, а теж і Згромадження катехиток Пресв. Серця Ісусового, які проявляють дуже рухливу діяльність не лише в Енкарнасіоні, але також і по українських довколишніх колоніях.

У цьому місті є теж більша кількість українських крамниць і деяких підприємств, які ведуть українську радіостанцію для популяризування українського імени серед усього населення провінції Ітапуа. Українське населення цієї провінції має найкращу опінію.

Централя «Просвіти» в Енкарнасіоні має цілий ряд своїх філій, які також гарно розвиваються, збудували муровані чи дерев'яні доми тощо. Філії є в таких місцевостях, як: Санто Домінґо, Кармен дель Парана, де живе досить численна українська громада, яка здвигнула гарний мурований дім «Просвіти» й муровану церкву, гордість усіх українців у Параґваї, далі місцевість Альборада, Карльос Антоніо Льопез, Фрам, Нова Волинь, Тарасівка й Богданівка та інші.

Філія «Просвіти» в Тарасівці подбала про висипання символічної могили Тараса Шевченка.

Серед українських скупчень у Параґваї є досить жваве церковно-релігійне життя обидвох українських віровизнань. Українські католицькі церкви є в місті Енкарнасіон, у Кармен дель Парана й інших. Дуже корисну працю при церквах ведуть українські Катехити, які проводять навчання української мови й катехизації по деяких філіях «Просвіти». Православні українці в Енкарнасіоні побудували досить велику, муровану церкву УАПЦ, яка хоч ще не цілком викінчена, вже служить потребам громади.

Загально серед українських скупчень в Параґваї, є намагання далі розбудовувати церковно-громадське життя і його економічно зміцнювати. Майже кожна українська громада має свою церкву і народний дім. При цих установах ведеться школа й виховна акція серед української молоді й дітей. Тому, що в Параґваї помітною є поправа загальних економічних відносин, і це теж слідно серед наших земляків, українська молодь не виїжджає у пошуках за працею чи кращими заробітками... Це для українських громад у Параґваї дуже важлива справа, бо є запорука, що ця молодь, закінчивши студії і «вкорінившись» серед своїх, поведе у майбутньому працю на всіх відтинках українського життя.

У місті Енкарнасіоні є вже багато української молоді, яка закінчила середню чи й вищу освіту, займає офіційні пости й бере участь у праці рідного середовища. Є теж поважна кількість молоді, яка ще студіює.

(За „християнським голосом")

Дещо про чужі звичаї

Мґр. М. Андроник

Добровільно чи примушено кожного року прибувають нові поселенці з Европи в англомовний світ: Англії, Америки, Канади і тут творять собі нову долю. Стараються вони якнайскоріше побороти мовні труднощі, щоб таким чином запізнатися з новими звичаями. Після деякого часу їм відкриваються очі і бачуть як в зеркалі противні собі способи думання і поступовання. Для успішного порівнання цих двох світів, обмежімся до суттєвих і есенціяльних завважень і назвімо світ українця з Европи словом „там", а чужий, англомовний світ словом „тут". І так, в дотепний (жартобливий) спосіб можна відкрити чисту правду, бо нікуди діти що: там люди одягнені до смаку, тут без, там цигарки носять в цигарничці тут у коробці, що їх купують з цигарками, там гостей саджають в авто іззаду, тут спереду, там люди пишуть по більшій часті правою рукою, тут лівою; там стараються писати без блудів, тут, як попало; там вікна відчиняють назовні ,тут підсувають до гори; там відчиняють вікна, щоб впустити свіжого повітря, тут дусяться в хаті, щоб не образити термостату; там виривають зуби з біди, тут, щоб могти без перешкод їсти „айскрім"; там штучні зуби коштують небагато, тут небагато залишається в кишені; там зуби рвуть за кілька центів, тут за одного зуба вирвуть десяток долярів; там звертаються до людини по прізвищу, тут по імені; там, як двох б'еться, люблять слабшого оборонити, тут підсміхаються до сильнішого; там школярі ходять до школи лиш пів днини, тут цілісінький день; там той же самий предмет беруть у школі що другий день, тут щоднини; там молодь студіює, щоб мати освіту, тут, щоб мати працю; там здоровять себе люди, подаючи руку, тут крім наших, ніхто рук не подає; там знимають капелюх, тут притримують, щоб не втік; там здоровлячи себе кажуть „Дай Боже щастя", „Добрий день", тут кажуть „гай", ,гай дер"; там люди люб'яться душевно, тут більш „конкретно"; там жінок з правила пускають на перед, тут позаду; там святкують іменини, тут уродини; там молоді люди шукають собі партнера з ідеалом, тут з грішми; там звичайно хлопець шукає дівчини, тут дівчина хлопця; там святкують Різдво на Різдво, тут далеко перед Різдвом; там

(закінчення на стор. 8 .)

Вісті з Едмонтону

Відбувся літній табір на Єпархіяльній оселі від 2-16 липня

Ніде правди діти, таки гарна є наша Алберта. Мені вона пригадує медом і молоком текуче Поділля в нашому „сторому краю". Там я народився, там і по більшій части виріс. За ним і тужу по сьогоднішній день. Наш сентиментальний поет-письменник Богдан Лепкий писав уже на чужині: „Пригріло сонце йду в город, маленький він у мене. Чужа земля, чужий народ і сонце, мов студене."

Та все таки находимо ми й тут у цій принятній землі місця, набуті нашими старшими, чи молодшими піонерами-патріотами, де можемо почувати себе справжніми господарями. Одною із таких гарних посілостей є Єпархіяльна оселя над озером Вобман тут таки у нашій „соняшній Алберті". Положена вона при „головному шляхові ч. 16.", 50 миль на захід від Едмонтону. Варта б написати історію її набуття. Та це повинен зробити хто інший, що добре обзнайомлений. Мені лише відомо, що до набуття її причинився чимало о. митрат М. Сопуляк, п. М. Прокоп, п. М. Боднар та інші наші громадсько-суспільні діячі, що, за благословенням нашого Владики Преосв. Кир Ніла, допомогли набуту цю гарну площу й допомагали відтак здобувати частинно фонди на її заплату.

А розбудова оселі до її теперішнього стану, то вже також заслуга нашого Преосв. Владики Кир Ніла, що, особисто, при допомозі багатьох наших жертвенних парафіян з різних парафій доклав дуже багато труду й праці та присвятив дуже багато часу розбудові цеї дуже корисної оселі. На оселі вже зроблено дуже багато, але наш Преосвященний Владика має ще дальші пляни та задуми, як цю розбудову завершити та вдосконалити теперішні приміщення, щоб вони були догідними й зручними для нашої молоді, яка рік-річно з'їздиться туди на літні табори.

Велика вдячність та признання належається теж дорогі літньому голові та господареві оселі п. І. Серафинові та його дружині, що безкорисно вкла дають дуже багато часу й труду для оселі.

Треба би згадати ще й інших безкорисних працівників на оселі, що вклали там багато праці, виконуючи різні роботи, одначе я аж не надто добре не обзнайомлений із тим й тому не беруся згадувати їх, щоб когось не поминути. Хай це зробить хтось, що ці справи знає докладно й згадає добрим словом тих усіх тихих та ревних працівників, що пожертвували безкорисно не один день і тиждень часу й труду для розбудови оселі. Честь їм усім й велике признання, за це. А найкращою заплатою будуть мабуть радісні безжурні голоси нашої молоді, що, серед гарного окруження, проходить мило час на літніх таборах.

В цьому році дістав я від Преосв. Владики бути керівником літнього табору. По козацькому звичаю, я тричі відмовлявся, але то мене не врятувало від керівництва табору. Працювати для молоді мені не першина. А до того це властиво ціль мойого життя. І тому я поборовши перші труднощі, наладнавши справу ведення кухні, решта справ пішло відносно гладко. Коли треба було мені помочі в доставі харчів, чи в ладнанні всяких інших справ, мені завжди помагала моя дружина. Також багато допоміг мені п. В. Екгардт, що завжди готовий був зі своєю автомашиною їхати, куди було потрібно. Не обійшлося тут без нашого завжди працьовитого і услужного п. Петра Кулія, що послужив вантажним автом. Усім їм належиться щира подяка. І-ого липня привіз я Сестри Служебниці та кухарку на оселю. По дорозі ми обговорили пляни праці. Сестри Служебниці Орися, Анна Марія і Аполінарія — медсестра дійсно по християнськи й материньскою любов'ю займалися дітьми. Їм через повних два тижні щиро помагала п-і Рисці з парафії св. Володимира, що невтомно від ранку до пізного вечера працювала головно в кухні та була правою рукою п-і Сінкер, що совісно та досвідчено провадила куховарство. Їм помагала п-і Яницька з парафії св. Володимира, що в першому тижні провадила рівночасно курси писанок. У другому тижні цей обов'язок перебрала п-на Оверко. Обі вони фахові вчительки й своє завдання виконали совісно й мали гарний успіх. Слід також згадати про п. М. Винника, що в першому тижні таборування допомагав у господарстві й був нам дуже помічний.

До помочі були теж молоді хлопці та дівчата вже понад 14 років жили в таборі. Вони взялися зі своїх обов'язків і за це належиться їм признання і подяка. А це були: Соня і Надя Загородні, Віра Усик, Коплет Юзвишин, Говард Гапка, Петро Ковальський, Морис Павол, Юліян Монастирський, Володимир Кругляк і Симон Прийма. Дітей-таборників було 72. Автти і Розмарі Боринець, Петруся Капостинська, Ніколь Дяків, Двейн Чімера, Соня Дяків, Ришард Колач, Шарон Михайло і Росел Фердина, Дарлін Анна Галун, Брен і Тереса Глусь, Діяна Гришко, Ніль Колач, Синді Кісілевич, Варвара, Давид, Христина і Карло Кузик, Андрій і Петруся Кухта, Богданна Гура, Шерел Маковський, Кері Мак симець, Івонна Нагаєвський, Марлена, Марко і Тірас Рисці, Льорейн Мидляк, Корін Малій, Раймонд Прийма, Льорі Анна Сяятничук, Ришард Соломон, Павло і Ліяда Стефанюк, Наталка Шпанська, Гедер Ощуст, Роберт, Елен і Едо Оверко, Корін Сабадашка, Марія Шевчук, Андрій Шевчук, Евелин Вихопень, Дарлина Яницька, Давид Ярешій, Варвара, Сандра, Орест Юзвишин, Глорія Загородний, Дебі Осадчук, Кинет Павлюк, Донна Шутяк, Тод Войвітка, Володимир Войтів, Марко і Джеймс Зальсік, Марко, Роман і Христина Байрак, Роман Форемський, Гері Костишин, Сузанна Костишин, Денис і Роні Дупюс, Дені Усик.

Я щиро вдячний усім дітям, також і старшим, що з нами спільно молилися за нашу Церкву та нарід. Хай Пресвята Божа Мати вознагородить вас своїми премногими ласками у вашому житті.

Нам дуже мило було вітати усіх дорогих гостей, а між першими нашого Преосвященного Владику Кир Ніла, що ласкаво двічі відвідав нас та обдарував молодь солодощами. Також щиро вдячні ми о. В. Волошинові і о. П. Шиндякові за відвідини й дарунки. Ю. Р. Ганкевичові, його шановній дружині та їхнім парафіянам дякуємо за смачні вареники. Ми їх зі смаком „втинали", бо було їх багато й були смачні. Також щире „спасибі" складаємо п-ву В. Фединам, що привезли нам домашнього власного печення смачні овочеві паї, аж 25. Ми також насолоджувалися ними. Щиро дякуємо теж д-рові М. Снігуровичеві та його дружині за лікарську опіку та відвідини.

Вкінці щераз моя щира подяка Сестрам Служебницям за їхню віддану працю та спів працю зі мною, що безперечно причинилося до успіху а мені влегшило працю. Нехай щедрий Господь додасть їм здоров'я та бодрости ума на довгі літа. І нехай цих кілька моїх скромних, але щирих слів буде для вас усіх подякою та заохотою до дальшої праці, вам, преподобні сестри. Усім старшим та молодшим помічникам та всім дітям за послух і терпеливість щире українське „спасибі"!

о. Б. Снігурович

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

В неділю, 27 серпня ц.р., як кожнього року, відбудеться в ПАРКУ ЕДК АЙЛЕНД **УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ**, що його влаштовує едмонтонський відділ Комітету Українців Канади. Початок програми в годині 2-ій пополудні.

Головним промовцем буде дост. д-р Б. Гоголь, міністер праці Албертського уряду.

У програмі візьмуть участь хори, танцювальні групи, солісти та оркестра з Едмонтону та округи. Програма буде цікава та різноманітна.

Просимо все українське гро мадянство Едмонтону та околиці громадно прибути на УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ.

Українське шкільництво – запорука тривання Української Церкви

(УПБ) — В червні закрилися в більшості країн наших поселень шкільні брами й почалися вакації. Діти та юнацтво закінчили навчання, склали іспити, зробили підсумки своїх майже одночасних зусиль, одержали заслужені оцінки — свідоцтва. То час, коли нам старшим, батькам та громадському і церковному проводові пора застановитися над українською освітою наших дітей і взагалі молодого покоління в діяспорі.

1

Мало не вся наша молодь набуває загальну освіту в неукраїнсько-мовних шко л х (за винятком деякої частини нашої дітвори в Югославії, Чехословаччині, Польщі та у Малій Семінарії в Римі). В частині початкових і середніх шкіл, державних чи утримуваних за українські гроші (за океаном) подається навчання української мови, як одного з предметів. Проте переважна більшість українського походження сьогодні — не отримують (мабуть понад 90%) не отримують українознавчої освіти та знання української мови у нормальних загальноосвітніх школах, які вони щодня відвідують.

Українська громада утримує ще доповнюючі школи українознавства, які дають до даткове знання молоді рідної мови, історії, географії та культури України, звичайно, по суботах, подекуди в інші вільні від зайняття дні, чи вечорами або і в неділю, залежно від місцевих умов. Системи рідних шкіл чи шкіл українознавства — від дитячих садків до матуральних курсів — гарно у нас розбудована й розвивається задовільно. То міг ствердити наш Блаженніший Первоієрарх під час своїх візитацій у різних країнах, коли тисячі молоді — учнів шкіл українознавства скрізь вітали його рідним словом і піснею.

Мережу українозна в ч и х шкіл по різних країнах провадять різні установи — від громадських централі до окремих суспільних організацій, товариств молоді, жіночих союзів, а то й спеціально заснованих виховно-освітніх установ. В окремих країнах існують красві централі шкільництва, працюють дитячі видавництва, постали професійні педагогічні товариства. А завершує цю велику українознавчу шкільну систему Світова виховно-освітня рада, яка діє при СКВУ.

Все то похвальне. Наші зусилля виглядають навіть імпозантно у порівнянні до деяких інших національних груп. Але, коли розглянути у наші потреби, зміркувати можливості та об'єктивно оцінити дійсний вклад українського шкільництва в справу збереження й розвитку нашої спільноти та порівняти це із досягненнями деяких інших народів у діяспорі (наприклад, жидів), то виникають оправдані турботи за цей стан та тривогу за наше майбутнє.

2

В Енциклопедії Українознавства підраховано, що ледви 30 тисяч української молоді в ЗДА, тобто менше, як 25% молоді українського роду у шкільному віці охоплено якоюсь формою українського шкільництва. Сюди враховано й такі форми освіти, де вже не вчать української мови, т.зв. недільні церковні школи без української мови. Небагато кращий стан в Канаді, Аргентині, Бразілії; дещо більше нашої молоді охоплено українським виховним процесом в Англії, а — як виявляють звіти — найкраще стоїть справа в Австралії, де 60% молоді мають якесь відношення до української освіти. Значно слабше стоїть справа в західньоевропейських країнах — Франції й Німеччині та дуже погано, в силу зрозумілих політичних причин, в Чехословаччині й Польщі.

Нас тут цікавить, як до цього питання ставиться та як помагає розв'язувати проблему рідного шкільництва Українська Церква. В минулому якраз Церква, головно наша Українська Греко-Католицька Церква в заморських країнах була головним організатором і господарем перших шкіл, в яких, крім священика, подекуди паніматки, вчив особливо заслужений, хоч і призабутий сьогодні, наш дяковчитель. Лише згодом, коли почало прибувати більше світської інтелігенції, поставали школи українознавства скрізь вітали його рідним словом і піснею.

Мережу українозна в ч и х шкіл по різних країнах провадять різні установи — від громадських централь

Колишній „пустинний корабель" — верблюд залишився ще й сьогодні для багатьох арабських пастухів-бедуїнів одиноким середником траспорту. На світлині дві арабські жінки збираються пускатися в дорогу на верблюді.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

(закінчення з стор. 2.)

людей, які заповнюють вузенькі вулиці Назарету. На кожному кроці заступають прочанам та туристам дорогу арабські продавці пам'яток: виробів з оливного дерева, арабських одягів, вервиць, хрестиків, пам'яткових марок та діяпозитивів („слайдс") із світлинами різних церков та пам'ятних місць Назарету. Тут і там підходять прошаки-каліки й просять у прохожих милостиню. В порівнанні до Вифлеєму Назарет робить враження міста-базару, в якому постійно кипить життя та безперервно пливе хвиля прохожих то в одному то в другому напрямі. А над гамором торгівців, гомоном недалекого базару та гудінням автомобілевих сирен уноситься легкий вуличний пил, який скоро осідає легкою верствою на одягах прохожих та на переїзджаючих автомобілях.

Над цілим Назаретом тепер неначе володіє величава нова церква Благовіщення, що її будову недавно закінчено. Церква, збудована за жертви християн-католиків цілого світу, коштували прибл. 5 мільйонів долярів. Коли я питався одного зі священиків-францісканських черців, яким належить церква, пощо вони будували таку коштовну церкву, він мені відповів, що вони церкву збудували для нас, тобто християн цілого світу, які на будову склали свої щедрі жертви й ще далі складають та посилають жертви на сплату боргів та на дальшу прикрасу церкви. Зрештою Назарет, пояснив мені далі черненць, є не лише місцем Благовіщення, де ангел звістив Пречистій Діві Марії, що вона стане Матір'ю Божого Сина. Назарет то місце, де Христос провів найбільшу частину свого життя, бо, після повороту з Єгипту аж до свого публічного виступу, до 30 року життя. Тому треба було, щоб у тому місці була й величава церква, в якій гідно б можна величати Богоматір та Ісуса Христа. Видно, що так оцінюють Назарет і всі християне, бо в Назареті буває далеко більше прочан та є багато більше церков та монастирів, як в місті Христового Різдва — в Вифлеємі. І дійсно Вефлеєм супроти Назарету то тихеньке, спокійне село, яке примагнує до себе якраз своїм спокоєм. У Вифлеємі теж багато менше церков та монастирів, як у Назареті, хоч Вифлеєм чомусь ближчий нам, як Назарет. Бодай так мені видається.

Інша річ, що в Вифлеємі Христос лиш народився й не виступав ніде публічно, а в Назареті він почав голосити свою науку, в синагозі хотів пояснити жидівським мешканцям Назарету, що він той Месія, про якого писали в своїх книгах пророки й зате хотіли жиди його скинути в пропасть. Через те Христос й нарікав на мешканців Назарету, що „Ніхто не може бути пророком у своїй батьківщині" й покинув негостинний Назарет та перейшов жити до Капернаума, який навіть назвав відтак „своїм містом". Мабуть звідси у декого може витворитися деяке упередження до Назарету та його мешканців, які й сьогодні є більш настирливі та більше проворні, як мешканці Вифлеєму.

До того рухливого Назарету в'їхав вечером наш автобус. Вулиці міста вже були освітлені, рух у місті поволі малів, бо бедуїни та арабські селяни поверталися до своїх стад та своїх марненьких оель серед піску, а й туристи кінчали свої мандрівки по Назареті й поверталися до своїх гостинниць та готелів. Але на вузьких вулицях міста нелегко було автобусові просуватися попри вантажні та особові автомобілі, навантажених різним товаром осликів та маєстатично похитуючих головами верблюдів, на яких хребтах сиділи бедуїни. Наш водій постійно трубів й поволі просувався в напрямі величавої базилики Благовіщення. До самої церкви ми не доїхали. Наш водій зупинився перед не дуже великим й не дуже чепурним готелем „Галилея", де ми мали замешкати.

Як я вже згадував, простора й гарна гостинниця оо. францісканів у Назареті „Каза Нова", де ми мали первісно мешкати була заповнена прочанами з Німеччини та Австрії й тому настоятель францісканської гостинниці „Каза Нова" (всі францісканські гостинниці, в Святій Землі називаються „Каза Нова", тобто „нова хата") замовив для нас приміщення в готелі „Галилея". Наші прочане почали поволі висідати з автобусу й ждали, щоб наш водій та готелеві послугачі познімали з даху автобусу наші валізи, а я пішов із Джорджом до готелевого голу. Нас привітав молодий симпатичний араб-власник готелю, який сказав, що вони ждуть на нас ще від попереднього дня, коли ми мали приїхати. Він сказав, щоб я передав йому паспорти всіх прочан, бо він мусить зголосити всіх на поліції, а тимчасом він приділить кімнати для прочан. Почалася знову звичайна історія. Тому, що всі прочани мали бути приміщені по двох у одній кімнаті, треба було „парувати" всіх так, щоб були всі вдоволені. Вправді вони вже ночували перед тим в готелях по двох у одній кімнаті, але дехто хотів замінити собі товариша чи товаришку мешкання з таких чи інших причин, той мав якесь інше бажання, яке треба було якось задоволити, дехто мав бажання, щоб його кімната не виходила на вулицю, бо не може спати з уваги на гамір, ітд. Врешті мені та Джорджові вдалося якось усі бажання бодай приблизно задоволити, носії позаносили валізи до кімнат й ми почали збиратися в просторій готелевій їдальні на вечеру. Вечеря була смачна й обильна, до того обслуга подала вино, яке тут досить дешеве й яке п'ють, звичайно, змішане з водою з уваги на те, що вода в Святій Землі не дуже добра.

У СПЕЦТЮРМІ Ч. 410

З КНИГИ СПОГАДІВ «ЧЕТВЕРТИЙ ВИМІР» (1)

А. Шіфрін

Минулими місяцями совєтські суди засудили багатьох українських патріотів на довголітні ув'язнення в т.зв. трудових таборах, тобто концентраційних таборах. Нижче передруковуємо з журналу „Сучасність" спомини одного жидівського в'язня, що сидів у концентраційному таборі враз із українськими в'язнями.

Автор спомину довголітній в'язень совєтських концентраційних таборів, після звільнення та виїзду з СССР жив якийсь час в ЗДА та Західній Европі, тепер живе в Ізраїлі.

Книга А. Шіфріна, що з неї передруковуємо один розділ, вийде в українському перекладі в видавництві „Сучасність".

— Редакція.

* * *

Наш шпиталь був приблизно на 30 кілометрів від станції Чуха, де містився найбільший деревообробний комбінат шляху.

Цілком несподівано і, з погляду нормальної логіки, не виправдано, весь шпиталь перевели в робочу зону комбінату. Там виділили для шпиталю два бараки в куті.

Старих та калік перевезли у страшну тісноту. Лікарів майже не було, бо вони залишилися на старому місці. Шпиталь віддали блатним. Кримінальні злочинці).

Ішла зима 1960 року, рано випали сніги. Я думав, що за тими переїздами, пожежами та шпиталями КДБ про мене забуло. Почував себе зміцнілим (ціле літо я добровільно рубав дрова для пекарні) і в комбінаті почав працювати.

Про моє перебування в комбінаті дізнався Гена Черепов; він був кілька кілометрів звідси на л/п 04. Щоб побачитись і поговорити та прочитати свої нові вірші, він симулював напад апендициту. Уночі його привезли до нас і зробили операцію. Я лаяв його за таке ризикування здоров'ям, та він тільки сміявся і був дуже вдоволений. Звичайно, і я радів нашій зустрічі. Він бажав зустрітися ще й тому, що останнім часом він роздобув дещо з Кабали і хотів тепер порадитись про теософічне значення сефіротів. У розмовах він висловлював дуже цікаві й оригінальні думки про Кабалу чисел і її зв'язки з назвами дванадцятьох колін. У наших зустрічах і розмовах брав участь Фелікс, який під ту пору захоплювався католицизмом; у зоні були два римокатолицькі єпископи: отець Владислав і отець Бронислав — поляки.

Це були дуже цікаві й оригінальні люди. У Римі й у Сорбонні вони були викладачами історії релігії та догматичного права. Познайомившись і подружившись з ними, ми вели прецікаві дискусії, а іноді вони читали нам окремі лекції з історії католицьких орденів. У зустрічах брали участь близькі мені і приємні люди. Був між ними і Юра Меклер, який підкреслював деякі тези своїм прекрасним глибоким гумором.

Фелікс був перейнятий важливістю моменту і, як пристрасна вдача, нетерпимий до крайности. Коли він одного разу накинувся на мене в якійсь релігійній абстрактній суперечці, то Юра тихо й співчутливо запитав його:

— Феліксе, чи не тохів би ти попрацювати в інквізиції?

Ми всі засміялися, і Фелікс віднайшов знову дружній настрій.

Частенько бував з нами старий знайомий — Ніколай Іванович Богомяков. Цей мудрець і наскрізь інтеліґент був завжди стриманий і уважний, відданий нам неподільно. Крім цих людей, приходив Карл Фрусян, що сидів тільки-но перші роки. Інженер, альпініст і вірний друг, він був допитливий і намагався не втрачати часу в таборі: кожну вільну від виснажливої роботи хвилину він проводив над навчанням.

У зоні було багато цікавих осіб, прибували люди з усіх кінців країни, були новини.

Пришельці з Омська розказували, що вони будували там металеву телевізійну башту, і один з в'язнів виліз на самий верх, просунувся у підвішеному возику на край металевого крана, висунутого далеко від основної вежі, і на самому кінці цього крана повісився. Зняти трупа було майже неможливо: в'язні відмовлялися, а вартівники боялися. У місті подія стала відома, люди побачили повислого трупа, і юрби мешканців мовчки стояли внизу на вулицях. Котрийсь негідник-офіцер наказав стріляти по мотузку, на якому висів труп. Натовп мешканців і в'язні підняли дикий крик — стрілянину припинено. Труп висів дві доби. Тоді привезли з сусіднього табору блатних: вони взялися зняти трупа за морфій і гашиш.

У той час до нас приїхав . . . ізраїльський громадянин. Його звали Зиґмунд Мангейм. На вигляд він був показний і тримався з підкресленою самовпевненістю. Але нам, що зустріли його майже з квітами за те тільки, що він ізраїльський громадянин, — він не сподобався. Про таких людей кажуть: «Самоповага у вас титанічна, але безпідставна». Та й до Ізраїлю він, як виявилося, мав тільки посереднє відношення. До СРСР приїхав з Чехо-Словаччини під час другої світової війни. У 1958 році добився переходу з чеського в ізраїльське громадянство, але виїхати не зміг: його арештували напередодні виїзду з Росії. Все ж про Ізраїль він знав дещо таке, що не було відоме нам. Тож ми, переборюючи нехіть, розмовляли з ним, намагаючися довідатись усе можливе про країну наших мрій.

Були і зовнішні події. У сусідній зоні блатні здійснили втечу, захопивши у житловій зоні водовозну автомашину. Втікачі влізли в цистерну і, поваливши огорожу, від'їхали під градом куль. Заалярмовано весь ґарнізон, обставлено дороги, розташовані застави. Декілька днів пізніше за зоною ховали трьох солдатів. Вони сиділи групами в заставі й постріляли один одного, узявши за втікачів.

За зоною у нас розірвало корову нашого начальника — вона вийшла на заміноване поле, яким був оточений табір.

На жаль, чудесна плодоносна дружба нашого невеличкого гурту тривала недовго. Знічев'я увечорі мене «висмикнули», кажучи по-таборовому, посадили в карцер, і вночі відправили в далекий рейс на північ, у Вихоревку, у спецтюрму до горезвісного «Гітлера», де я ще досі не бував.

—о—

СВІТ-Сі-Пі-Ер

МИ ВАС ЗАВЕЗЕМО ТУДИ ДЕ ПРОВЕДЕТЕ МИЛО ЧАС

Вакації означають дещо більше, як два польоти літаком, злучені з деякими бічними оглядинами міст. Вакації означають приємність, злучену з якимись переживаннями. То щось такого, що на нього варто ждати й для цього варто щадити гроші. СіПіЕр хотів би допомогти вам в тому, щоб ви були певні, що ваші вакації будуть чимось таким, що ви будете їх пам'ятати через довгий, довгий час. Ми зіставили ряд вакаційних подорожей до деяких найбільш цікавих місцевостей у світі. Вони не є коштовні. Але їх плянували фахівці, які хотіли, щоб ви скористали за ваші гроші та у вашому вакаційному часі, якнайбільше з подорожі. Тут подаємо вам деякі приклади. Ваш подорожний аґент може подати вам ще багато більше інформацій.

ГАВАЇ
15 днів починаючи від $129
Гонолюлю: квіти-орхідеї цвітуть протягом цілого року, а сонце світить безперервно. Ваші вакації тут включають приміщення в чудовому готелі Голідей Інн, що збудований на морському узберіжжі, поїздку човном по пристані та спеціяльне Гавайське привітання. І ви будете лежати на морському узберіжжі, заїдати овочі папая та придивлятися, як спортовці їздять на водяних лещетах. Тоді ви пізнаєте, що то значать вакації такі, як повинні бути завжди.

МЕХІКО
17 днів, починаючи від $167
Ви розпічнете свій побут від міста Мехіко й будете мати досить часу оглядати скарби мистецтва, посвятити час на закупи та відвідати нічні клюби. Опісля ми завеземо вас до Такско, де ціле село проголошено національним пам'ятником. А вкінці відвідаєте Акапулько: затоку, морські узберіжжя, квіти, усміхнені люди, та на бронзово опалених туристів, що вигріваються на сонці. В цій одній ціні включені: приміщення в готелі та поїздки до деяких місць, що їх варто оглянути, а ми не хотіли би, що б ви їх не бачили. Кромі того будете мати багато часу вільного для самого себе й оглядати ріжні місця та речі самі.

ПІВДЕННА АМЕРИКА
29 днів починаючи від $1,465
Тут є місця для мисливих з фотографічним апаратом (сафарі), яке підшукали фотографи для фотографів. А що за місця для фотографування! Ви побачите місто Ліма і руїни старовинного міста інків Мачу Пікчу, примітивне індіянське село та найстарше місто Південної Америки - Кіто. Ви навіть проведете один тиждень на славних островах Ґалапаґос. З вами буде їхати окремий фотограф - фахівець, а число учасників тої групи є обмежене до 25 осіб. В ціні включені: переліт, готелі, переїзди автобусами та багато перекусок.

СХІД
21 днів, починаючи від $494
Схід є вповні відмінний від усього, що ви бачили передше, а ці вакації вчинять вам це менше таємничим. Ми вас завеземо до модерного міста Токіо й чудового, незмінного старовинного міста Кіото. Там ви побачите старовинні святині, імпозантний краєвид Японського моря та всю метушню й дешеві товари в Гонг Конг. Ціна включає готелі, оглядини міста автобусом, переїзд з летовища до готелів та деякі харчі.

ІЗРАЇЛЬ
16 днів, починаючи від $339
В Ізраїлі є багато різних річей та несподіванок: морські узберіжжя, що тягнуться вздовж моря та одні з найкращих у світі курорти, Святі Місця, як Вифлеєм, Назарет та Генезаретське озеро; яркі світла та жвавий рух в Гайфі та Тель Авів. Це будуть вакації, в часі яких ви побачите те все та ще багато більше. В ціні включені переїзди з летовища до готелів, оглядини міст автобусами, більшість прохарчування та мешкання по трьох в одній кімнаті.

ГРЕЦІЯ
23 дні, починаючи від $167
В часі цих вакацій ми допоможемо вам побачити те, що ви захочете побачити. Протягом перших п'яти днів ми покажемо вам клясичні будови в Атенах та околиці. Після того ви самі будете вибирати, що ви захочете побачити. Ви може захочете провести увесь час ваших вакацій в Атенах — де будуть включені в ціні готель та частина прохарчування. До вибору є теж чимало поїздок до різних грецьких островів. Або може ви рішитеся вибрати якесь соняшне узберіжжя в невеликому грецькому курорті.

ЕСПАНІЯ
23 дні, починаючи від $228
Як ви прибудете до Мадриту, на вас ждатиме винаймлений в фірмі Авіс автомобіль. Там є запланована для вас подорож із першоклясним приміщенням в містах, як Мадрид, Ґранада, Севілля, включаючи однотижневий побут в курорті Плеймар на узберіжі Коста дель Соль. Так ви подорожуєте з приятелями, але при тому маєте користь із доґідних цін та допомогу в плянуванні цілої подорожі. В ціні є включений автомобіль без обмеження в милях їзди, усі приміщення в готелях та деяке прохарчування.

ФІДЖІ
17 днів, починаючи від $225.25
Дуже мало закутин на землі зможе дорівнати маґічній примані Південного Пацифіку: довгі морські узберіжжя, вкриті білим піском, кришталево чисті голубі морські води, ринки завалені горами південних овочів, як банани, ямс, хлібні овочі та інші екзотичні овочі. В часі ваших вакацій ви будете мати нагоду відвідати чудові околиці на човні, або автобусі, бути на святкових бенкетах на островах та бачити традиційні танці мешканців островів. А то вам дасть нагоду мати багато вільного часу, нічого не робити й почувати себе прекрасно. В ціні включене приміщення, пливання човнами, прогульки автобусами та частинне харчування.

ПОРТУҐАЛІЯ, ЕСПАНІЯ І МАРОККО
21 днів, починаючи від $384
Три чарівні країни, всі три включені в спеціяльну вакаційну ціну. Ви розпічнете свої вакації від величних широких вулиць та просторих площ Мадриду із багатьома фонтанами. Відтак ви поїдете відвідати імператорські міста Марокка: Танжир, Рабат, Маракеш та Фез. Після повороту до Еспанії ви будете відпочивати чотири дні на курортах Коста дель Соль, а відтак поїдете до Севіллї та Лісбони. В ціні включені всі готелі, переїз із летовища до готелів, подорож автобусами для оглядання міст та частина прохарчування.

ЯК ФІНАНСУВАТИ ВАШІ ВАКАЦІЇ?

Багато із більших видатків є включені в цінах, які ми подали біля кожної тури. В той спосіб ви зможете користати із спеціяльних знижкових цін, які ми дістанемо. Якщо не сказано інакше, то кошти приміщення в готелі обчислені за приміщення для двох осіб в одній кімнаті. Окрема кімната коштуватиме дещо більше й ви повинні цю різницю дочислити до ціни за побут в означеному місті. Ціни є подані в табелі нижче. В часі рухливого сезону — червень, липень, серпень — ціни є дещо вищі. Тепер ви можете мати досить добре поняття про всі ваші кошти вакацій. А, якщо ви схотіли би подорожувати на вакації на сплати, то ми можемо вам допомогти нашим поміркованим пляном — "подорожуйте тепер, а платіть пізніше".

А тепер ви мабуть схочете мати дещо більше подрібних інформацій про подорож. Ваш подорожній аґент має їх: кольорові брошури з повним пляном подорожі та багатьома особистими вказівками, які подав подорожній фахівець. Все те дістанете даром. Лише зателефонуйте до нього, або дзвоніть до агента міжнародніх подорожей якого небудь бюра замовлень СіПіЕр.

SAMPLE AIR FARES
(In Canadian dollars and subject to change without notice)

Destination and Tour Number	Edmonton $	Calgary $	Vancouver $
HAWAII IT1CP1TW4A Mid-Week Thrift fare	296	286	234
MEXICO IT2CP1MT11 17 day excursion fare (includes one-way airfare Mexico City to Acapulco)	288	261	280
SOUTH AMERICA IT2CP1WWT1 29 day economy excursion fare	690	690	690
THE ORIENT IT1CP1CD01 17 day G.I.T. fare	722	722	647
ISRAEL IT2CP1S133 16 day group fare	571	571	610
GREECE IT2CP1T550 23 day excursion fare	436	436	478
FIJI IT1CP1TT01 17 day G.I.T. fare	618	610	536
PORTUGAL, SPAIN AND MOROCCO IT2IB1S119 21 day G.I.T. fare	396	396	435
SPAIN IT2CP1T025 23 day excursion fare	321	321	363

CPAir

Богослуження

СЕРПЕНЬ

о. П. Шиндюк
9628 - 107 Ave., Grande Prairie
Ph.: 532-7017
13. — Ґренд Прері (храм) 10 год.
20. — Ройс 10 год.; Норт Стар 3 попол.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
13. — Ґлендон год. 10 рано Закінчення Катехизації і Перше св. Причастя дітей
19. — Ґлендон год. 10 р.
20. — Ст. Павль год. 10 р.
27. — Бонниніл год. 10 р.
28. — Ґлендон год. 10 р.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
13. — Восетна 10
19. — Параскевія 10
20. — Смокі Лейк 10
27. — Смокі Лейк 10
28. — Радвей 10 (храм)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
13. — Вайлдвуд 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
13. — Лемонт
15. — Ст. Майкел — Успення М. Б.
19. — Делф — Преображення Гдне.
20. нед — Восток св. Михаїла
27. — Лемонт
28. — Восток св. Михаїла — Успення М. Б.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
13. — Голден 8.30; Коперник 10.30
15. Успіння П. Б. — Голден 8.30; Лейзленд 10.30 храм
20. — Голден 8.30; Голден-фарми 10.30
27. — Голден 10.30 співана
28. Успіння П. Б. — Голден-фарми 10.30

о. Б. Карічек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
13. — Атабаска 9
19. — Річмонд Парк 10 (храм)
20. — Бойл 9
27. — Проспериті 9 і Фрейлс 11
28. — Атабаска 10 (храм), Св. Причастя дітей

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
13. — Мирнам 10 празник
15. — Мирнам 10
20. — Моркемб 10; Бовелон 11.30
27. — Ллойдминстер 10

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
6. — Равнд Гіл 10.00 (празник)
13. — Равнд Гіл 9.00; Кемровз 11.00
20. — Кемровз 9.00; Гей Лейкс 11.00
27. — Кемровз 9.00; Равнд Гіл 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
13. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
15. Успення Пр. Б. — Редвотер год. 9.00
20. — Редвотер год. 9.00; Вос (храм) 10.30
27. серпня — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
13. — Стрий
19. Преображення — Сокаль храм
20. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
13. — Левой 9.30
19. — Менвіл 10 рано
20. — Іннісфрі-місто 10 рано
27. — Іннісфрі X ренч 10 рано
28. — Іннісфрі XI ренч 10 рано

Сестри навчають катехизму дітей в Левой від 6 - 13 серпня.

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
13. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
19. — Дервент — Вознесення 10.00. Спаса.
20. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
27. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
28. — Енґел Лейк 10.00. Празник Успення

САСКАЧЕВАН

Арран — округа
13. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано Служба Божа; Пеллі год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто год. 7.30 попол. Вечірня
19. Преображення Господнє — Пеллі год. 9.00 рано Служба Божа; Арран-місто год. 10.30 рано Співана Служба Божа; год. 7.30 попол. Вечірня
20. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано Служба Божа; Арран-Весна 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто год. 7.30 попол. Вечірня
27. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано Служба Божа; Вайт Біч год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто год. 7.30 попол. Вечірня

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
13. — Радісон
20. — Норт Батлефорд
27. — Медовлейк
28. Усп. Пр. Діви — Витків

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
13. — Бруно 9.00; Гамболт 11.00
15. Успення М. Б. — Возшерін 10.30
19. Преображення Г.Н.І.Х. — Гамболт 8.00; Бруно 10.30
20. — Гамболт 9.00; Бруно-місто 11.00 (храм)
27. — Гамболт 9.00; Леніген 11.00
28. Успення М. Б. — Гамболт 8.00; Бруно 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
13. — Прудгом 9; Вакав 11
20. — Вакав 9; Борщів 11
28. Усп. МБ — Сит Дж. 10; Вакав 7.30 веч.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

13 серпня, неділя 11 по Сош. Євдокима

19 серпня, субота Преображення Господнє

20 серпня, неділя 12 по Сош. Дометія

27 серпня, неділя 13 по Сош. † Теодосія Печерського

28 серпня, понеділок Успення Пресв. Богородиці

Григоріянський календар:

13 серпня, неділя 12 по Сош. Максима

15 серпня, вівторок Успення Пресв. Богородиці

27 серпня, неділя 14 по Сош. Пімена

29 серпня, вівторок Усікн. гол. Івана Хрестителя

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

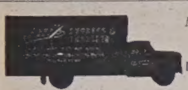

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. C. Box 156, EDMONTON

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
носа і залози (glands).
Від глухоти, недуг горла, диш· Tonsils, adenoids, сайнисис
нищ і кормового проводу
1050 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Дещо про чужі звичаї

(закінчення з стор. 5.)

св. Николай є у великому почитанні, тут Санта Клавс нападає на банки; там люди думають, що сказати, тут кажуть, що думають; там люди перше працюють, а потім дістають гроші, тут перше дістають гроші, а потім пють чай; там „премію" діставали бідні від багатих, тут багаті від бідних (всякого рода іншуранси, банки і т.п.); там мати годувала немовлят грудьми своїми, тут пляшкою з молоком; там кожні двері мали клямки довгі, тут округлі; там пють чай чистесенький, румяненький і солоденький, тут чорну ессенцію з малою каплинкою молока, без цукру, що радше подобає на полин; там, пишучи листа, уважають на інтерпункції і великі букви, тут „ай донт кер"; там за одну ніч поїзд переїде цілу Европу, тут ледве з Торонта до Норт Бею; там жонаті люди носять перстень на правій руці, тут на лівій; там люди їдять, щоб жити, тут живуть, щоб добре з'їсти; там люди з біди надіються на поміч від Заходу, тут люди з великого добра залицяються до Сходу; там поліція розброює напасників, тут напасники поліцію; там люди перше вінчаються, а опісля живуть разом, тут перше живуть разом, а опісля вінчаються і відтак розводяться; там не вірять комуністам, тут некомуністам; там, як пишуть, так і читають, тут як напишуть, то й прочитати годі; там, як хтось говорить по-латині то цілий світ зрозумів би, тут лиш той, хто говорить; там звязниці такі страшні, що всі втікають від неї, тут самі голосяться до неї, особливо під зиму; там людину ставлять понад звірину, тут собака важніша, чим людина; там, якщо людину забють, то за якусь велику справу, тут за кілька сотиків; там, як француз говорить по-англійськи, то радо послухати, тут, як англієць говорить по-французьки, то радше не слухати; там хати чисті в середині, тут на зовні; там, щоб довше прожити, люди втікають від недуг, тут втікають від ліків; там бідні школи видавали великих людей, тут багаті школи видають бідних (духово) людей; там великі мислителі добачували правду в Першому Римі, тут ґравітують до Третього; там звертали увагу на прикмети душі, тут на прикмети тіла; там вивчають, як до неба входити, тут вивчають, як небо ходить (місяць, зорі); там знаходили Бога живого, тут кажуть, що Гад іс дед (але не диво, бо в мертвій голові і Бог мертвий); там навіть жид стає християнином, тут християнин нераз гірший жида; там вчені бажають мати енциклопедію в голові, тут на полиці; там пили молоко парене, тут студжене; там люди їдять капусту, часник, цибулю, разовий чорний хліб і ковбасу тай мають силу і русских набити, тут їдять пудінг і айс-крім і поволі їх „русскі" бють; там люди співають з нот, а тут з памяти, а то нераз і без памяти.

Ось такі то звичаї в чужому краю і тяжко з ними вікувати, поки закличе рідна мати. („МЕТА")

* Американський повітряний пірат Р. МекКой дістав 45 років тюрми за спробу викрасти літак й домагання грошей. Підсудний просив суддю, щоб зменшив йому присуд, бо він був пілотом у В'єтнамі, але то нічого не допомогло.

* Недавній гураган „Агнес", що пройшов на ЗДА, нагнав багато прісної води в затоку Чесак Бей, де було багато черепашок, раків та риб, які живуть лише в морській воді. Вони покинули тепер затоку й десятки тисяч рибалок, що жили з полову риб та черепашок, залишилися без праці.

* В Ню Йорку протягом минулого року члени злочинної нелегальної організації „мафія", що до неї належать майже виключно італійські іміґранти, вбили 18 членів „мафії" за вилім із дисципліни „мафії".

БОЇ НА ІЗРАЇЛЬСЬКО-ЛИВАНСЬКОМУ КОРДОНІ

Після довгої перерви, на ливансько - ізраїльському кордоні прийшло знову до завзятих боїв. Ізраїльські літаки двічі бомбили табори палестинських терористів на території Ливану. Наслідком бомб 30 цивільних осіб вбито, а 27 поранено.

Ізраїльське командування повідомило, що ізраїльські летуни зістрілили два єгипетські реактивні бойові літаки МІГ-21 над Середземним морем у віддалі 25 миль від Порт Саїд. Оба летуни врятувалися парашутами.

На ливансько-ізраїльському кордоні дійшло до боїв між ізраїльськими вояками та палестинськими терористами й сирійськими вояками, що були тоді в Ливані. Під час бою ізраїльський відділ захопив сирійського генерала та кількох сирійських старшин.

Ливан вніс скаргу на Ізраїля за порушення кордонів й рада безпеки ОН тепер її розглядає.

СССР заповідає збільшення виробництва речей щоденного вжитку

Мешканці СССР постійно нарікають, що держава виробляє для них за мало речей щоденного вжитку. Совєтський уряд заповів тепер збільшення виробництва тих речей. Щоб уявити собі, чому населення СССР невдоволене з дотепершньої кількості речей щоденного вжитку, подаємо статистику вироблених у СССР речей щоденного вжитку на основі совєтської статистики, яка дуже часто перебільшує свої осяги. Щоб краще зрозуміти причини нарікання совєтських громадян, пригадуємо, що тепер число населення в СССР є понад 230 мільйонів.

Совєтський звіт за 1970 р. подає, що в цілому СССР в тому році вироблено: півтора мільйона апаратів до чищення підліг („вакум клінерс"), 1,200,000 маґнітофонів, понад чотири мільйони холодильників („фриджів"), 800.000 мотоциклів, бл. 8 мільйонів радієвих апаратів, 675 мільйонів пар шкіряних черевиків, бл. сім мільйонів телевізійних апаратів та понад п'ять мільйонів пральних машин.

В тому році на одного мешканця СССР припадало пересічно з харчів: 34 фунти риби, 106 фунтів м'яса, 159 яєць, 85 фунтів цукру, 675 фунтів молочних продуктів (молоко, масло, сир) та 180 фунтів різної ярини, овочів та бараболь. Уряд СССР заповідає до 1975 р. збільшення всіх фабричних виробів та харчових продуктів. Чи це дійсно буде виповнене, годі сказати. СССР вже нераз обіцяв своїм мешканцям поправу загального харчового положення та покращання прохарчування, але з того виповнив лиш невеликий відсоток. Мабуть тому СССР купує тепер у ЗДА велику кількість збіжжя, щоб запевнити мешканцям СССР відповідну кількість хліба, бо цьогорічний збір збіжжя не заповідається надто корисно.

Недостачу різних товарів у СССР підтверджує недавний комунікат офіційної совєтської аґенції „ТАСС", в якому сказано, що „незалежно від зросту продажу багатьох товарів, постійно зростаючого попиту населення на деякі товари не можна було вповні вдоволити".

* В ЗДА лікарі щороку лікують 4-8 мільйонів американців на депресію, тобто душевне пригноблення, 250,000 хворих на депресію, мусять лікуватися в шпиталі.

* Після викинення 105 совєтських дипломатів з Англії в вересні м.р., тепер Англія та СССР переговорюють в справі числа дипломатів, які мають репрезентувати їхні країни в столиці другої держави. Здається, що СССР будуть мати в Англії тепер 40 дипломатів, а Англія в СССР 20.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і прислішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати на масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Знову суд за давні провини

(закінчення з стор. 1.)

на території колгоспу „Красний". Вони мали розстрілювати „військовополонених, партизанів, підпільників, мирних жителів, у тому числі старшиків та дітей". Поліції треба було аж 30 років, щоб відшукати винних, з яких двох „знайдено у виправно-трудових таборах, де вони відбували кару за зведення малолітніх". На суді свідчило понад сто свідків, які підтвердили всі обвинувачення прокурора. Суд засудив чотирьох кримських татар та одного українця Семена Парасотченка до розстрілу, а шостого обвинуваченого Миколу Кулика до 15 років „виправно-трудової колонії суворого режиму".

Українсько-канадський історичний музей-архів

Як ви вже читали нераз на сторінках „Українських Вістей", в Едмонтоні зорганізовано Українсько-канадський архів, що його завданням є зібрати давні книги, часописи, календарі, журнали, світлини, відзнаки та все, що має зв'язок з українською культурою. Ми хочемо ці речі врятувати від знищення та зберегти їх для майбутніх поколінь. Хочемо, щоб молоде покоління наших поселенців, що народилося й виросло в Канаді, навчилося цінити українську культуру-культуру давнього українського народу. Тому звертаємося знову з закликом до всіх канадських українців, що мають в себе які пам'яткові речі, щоб передали їх до збереження в нашому музею-архіві. Якщо знаєте, що хтось з ваших знайомих, чи сусідів має такі речі, зверніться до нього, щоб він їх передав до нашої збірки.

Влаштування архіву є зв'язане з поважними коштами. Ми досі не дістали ніякої державної допомоги, хоч просили про таку. Тому просимо українських громадян, зацікавлених архівною збіркою, допомогти нам теж матеріяльно в організації нашої збірки.

Подаємо 45-ий список жертводавців.

Грошові пожертви: проф. О. Малицький, Калгари — 10.00 дол., п. М. Журавель, Едмонтон — 10.00 дол., досі зібрано передше — 198.00 дол., разом — 218.00 дол.

Пожертви до архіву:

1. о. Ю. Ковальський, Едмонтон — 1 книжка;
2. інж. М. Бойко, Едмонтон — журнали та інші матеріяли;
3. п. М. Журавель, Едмонтон — музична література;
4. п. Д. Фодчук, Торонто, Онт. (11-ий раз) — журнали, програмки та вирізки з часописів;
5. п. В. Филипович, Едмонтон — (4-ий раз) — книги, журнали та світлини;
6. п-і М. Соколюк, Вегревил, Алберта — книжки, та кусок давнього домашнього полотна;
7. п-во Р. Політило, Вегревил, Алберта — книжки, давні календарі, давні часописи та білу вовняну хустку своєї мами Єлисавети Гуменюк, що приїхала до Канади з с. Чегар, Буковина, 1901 р.
8. п. М. Гарник, Колінтон, Алберта — книжки, один рушник, вишиваний на домашньому полотні з с. Прошова, Тернопільщина, і чоловіча сорочка, вишивана на фабричному полотні.
9. О. Кондратюк, Едмонтон — лист кол. посла А. Глинки із статистичними даними про канадських українців у армії;
10. Д. Прокоп, Едмонтон — книжки, календарі та часописи.

Всім жертводавцям щиру подяку складає Дирекція Архівної збірки.

Матеріяли та пожертви просимо слати на адресу:
UKR. CAN. HIST. MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
Edmonton
Ph. 424-6905

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Paul Odynski, of 12050 - 56 Street, Edmonton in the Province of Alberta, shipper intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Paul Michael Oden.
2. For a change of my wife's name from Pauline Elizabeth Odynski to Pauline Elizabeth Oden.
3. For change of my child's name from John Paul William Odynski to Jason Paul William Oden.

Paul Odynski.

Signature of applicant — legal name in full.

Paul Michael Oden.

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Річна передплата „УВ" — тільки $6.00

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

І. ГУЛАЄЦЬ
керівник і власник

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
Нове число тел.: 424-6181
(друга підлога) ЕДМОНТОН
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201

Посилаю —— на передплату „Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ
Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)